If undelivered return to:
"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"
6117 St. Clair ave.
CLEVELAND, O.
The largest Slovenian Weekly in the United States of America.
Sworn Circulation 14,200
Issued every Wednesday
Subscription rate.
For members yearly $0.84
For nonmembers $1.50
Foreign Countries $3.00
Telephone: Randolph 628

GLASILO K. S. K. JEDNOTE

DELO OFFICIAL ORGAN IZOBRAZBA
OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1912

Največji slovenski tednik v Zdr. denih državah.
Izhaja vsako sredo.
Ima 14,200 naročnikov
Naročnina:
Za člane, na leto $0.84
Za nečlane $1.50
Za inozemstvo $3.00
NASLOV
uredništva in upravništva:
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, O.
Telefon: Randolph 628

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Štev. 51. — No. 51. CLEVELAND, O., 17. DECEMBRA (DECEMBER), 1924. Leto X.—Volume X.

Božične misli.

Že zopet se nam približuje Božič. Že zopet bomo obhajali spomin na kraljico vseh noči — Sv. Noč, ki polni naša srca z radostnimi občutki.

Čas zatemneva še tako veliko svetovno slavo. Stoletja korakajo v večnost; toda Božič pa prihaja vsako leto z novim veseljem in vedno večjim navdušenjem, saj je vendar največji praznik v letu, ker je praznik miru in ljubezni za krščanski svet; praznik rojstva našega Odrešenika.

Žal, da nekateri tako radi pozabijo na Boga; svojo dušo prodajo za bogastvo; živijo samo za veselje in zabavo; do svojih bližnjih imajo zakrklo srce. Ko pa nastopi zopet Božič, se ga vseeno veselijo; toda njih veselje ni pravo, ker je spojeno samo s posvetno zabavo za njih telo, ne pa dušo.

Modrijani so opustili Boga iz njih filozofije; zmerili in pretehtali so človeško življenje; toda niso še našli ljubezni do bližnjega. Vse jim je prazno, vse ničevo; le smrt smatrajo za neizogibno in da je človek produkt narave. Kako se motijo!

In vendar svet še vedno z velikim navdušenjem obhaja božične praznike; s tem priznava, da je Bog mogočnejši od vsemirja, ker je ustvaril človeka in naravo; vse je Njegovo, nebo in zemlja.

Betlehemsko Dete je že pred 19. stoletji prineslo svetu spoznanje prave Resnice, da človeka ne osrečuje bogastvo, ampak prava ljubezen do bližnjega.

Božič prihaja. Najbolj revni niso tako revni kakor je bil naš Izveličar ob času rojstva v betlehemski štalici. Najbolj zapuščeni niso tako zapuščeni kakor so Marija, Jožef in božje dete v bornem hlevcu betlehemskega predmestja.

Povsem ubog je prišel naš božji Učenik na svet, zato si je tudi siromašne ribiče izbral za svoje prijatelje in izvoljence.

Zasmehovalci pravijo o Božiču: "Čemu je postal Bog tudi človek? Čemu se je tako ponižal? Čemu je dopustil, da so vanj pluvali, ga bičali in križali? Saj je vendar Bog vsemogočen in večen?"

In Božič jim odgovarja: "Zato, ker je Bog svet tako ljubil." Zasmehovalec Boga noče tega verjeti in zato ne razume pomena Božiča.

Rekli smo že, da je Božič praznik miru in ljubezni; vsled tega obhajajo ta praznik s pravim občutkom lahko samo oni, ki sledijo Božji zapovedi: "Ljubi Boga in svojega bližnjega." Hinavci in bogatini se ne morejo veseliti Božiča, ker ne spolnujejo te božje zapovedi. Veselijo se pač oni, ki podpirajo siromake, ki dajejo lačnim kruha, ki dajejo zapuščenim prenočišča in ki oblačijo siromake; z eno besedo je Božič praznik onih, ki doprinašajo svoje žrtve, da bi bili drugi srečni. Samo tem veljajo božični pozdravi angelov nad betlehemskim mestecem: "Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje!"

MIR LJUDEM NA ZEMLJI!

SVETA NOČ.

Pesem angelov.

Z lahkimi krili
smo se spustili
dolí z višin,
rajski ti sin,
Dete Device,
ki Te povila je
skrbno v plenice
in položila je
v slamico hlevno,
v zibelko revno.
Mi pa smo zbrani
k Tebi poslani
doli na svet,
pesem Ti pet,
da boš zasnivalo,
sladko počivalo.

Dete skrivnostno,
Sin čudovit,
svetu si skrit,
nam pa radostno
misel budiš:
Ti, ki ležiš
v jaslih na slami,
bivaš med nami;
Ti si naš knez,
kralj si nebes.
V Devi spočet
človek si pravi,
v rajski pa slavi
trikrat si svet.
Spančkaj, počivaj zdaj,
čuje nad Tabo raj.

Pesem pastirjev.

Odkod ta ognjeviti svit
in svetla ta prikazen,
ki jemlje nam pogum in vid?
Pa čujte glas prijazen:
"Nihče se nič ne boj!
To svit moči je svete,
rojeno je nocoj
obljubljeno nam Dete.
Le k njemu: v jaslicah leži
in svetu blagoslov deli . . ."

Tovariši, vsi se zberimo,
do svetega hlevčka hitimo! . . .
Poglednjte čudo: v prirodi je mraz,
a dečku žari kakor solnce obraz,
kot jutranja zarja blesteče,
kot roža je lice rudeče
in belo kot limbar cvetoč.

To Sin je nebeški
in vendar človeški,
porojen to blaženo noč.
Njegov je nebesni obok,
njegova je zemlja prostrana,
in vendar je reven otrok
in s slamo mu zibka postlana.
Ogreva ga, diha živinica vanj,
da mraz ne predrami iz sladkih ga sanj.
Ah, Dete oči je odprlo
in v nas se prijazno ozrlo,
iztegnilo mehke in nežne ročice
in nas blagoslavlja in naše ovčice . . .
Kolena se, Dete, vpogibajo nam,
iz prsi pa pesmi se dvigajo nam,
usmiljenje Božje slaveče
in noč odrešenja in sreče.

Franjo Neubauer.

Stoletnica najbolj znane božične pesmi.

Bilo je nekaj dni pred Božičem leta 1824. Nad majhno gorsko vasico Arnsdorf, nedaleč od Solnograda, se je nepričakovano pojavil hud znežni zamet, kakoršnega ondotni stanovniki že dolgo niso pomnili. Orkanu podoben zamet je kar trgal dele streh raz siromašnih koč ondotnih seljanov. Grozno tuljenje vetra je zbudilo ljudi iz spanja. Mislili so že, da se bliža sodni dan. Vsakdo je iskal v molitvi tolažbe in se je Bogu priporočal v varstvo.

Sredi te vasice je stala domača šola, ki je služila zaeno tudi za stanovanje selskega učitelja Franc Gruberja. Ker so bili tedaj učitelji na deželi običajno tudi organisti in cerkovniki, tako je moral tudi naš Gruber opravljati vse te posle. In navzlic vsemu temu je komaj shajal, ker je bila plača le bolj pičla. Franc Gruber je moral namreč skrbeti poleg sebe tudi za svojo družino. Oženil se je kmalu po svojem službenem nastopu s hčerko nekega poduradnika iz bližnjega trga.

Ozrimo se torej zopet v priprosto, a čedno urejeno stanovanje našega selškega učitelja v oni viharni noči. V neki stranski sobici je motno brlela oljnata lučka, ki je metala svojo svitlobo proti bolniški postelji, kjer je ležala Marija, soproga učitelja Gruberja. Iz njenih potez na obrazu lahko čitamo, da ima kakih 28 pomladi življenja. Ko se je narodil zadnji otrok, se je revica prehladila in od onega časa leži neprestano v postelji. Njena, preje cvetoča lica so obledela in upadla. Iz njenih težkih vzdihov je spoznati, da trpi hude dušne in telesne bolečine. Poleg nje pa spava zal dešek — veliko veselje matere in tolažba; bil je star okoli poldrugo leto. Mati ga je neprestano stiskala k sebi in mu božala zlatorumene laske na glavi. Nedaleč od postelje je pa sedel sklonjen in ves potrt mož te bolnice in oče tega zalega otroka, vaški učitelj Franc Gruber.

Ker je moral opravljati dan za dnevom svoje službeno delo v šoli, ter pri cerkvi, zvečer pa bdeti pri bolni soprogi, je bil že ves utrujen in otožen, osobito, ker je trkala vedna beda na vrata. Dasiravno je štel Gruber tedaj komaj 32 let, je bilo na njegovih licih že čitati ostre poteze vse dušne in telesne bolesti in prenagle starosti.

Gruber je sedel globoko zamišljen blizu postelje svoje iskreno ljubljene soproge Marije ter si je upri glavo z rokami ob kolena.

"Hvala Bogu, sedaj je zopet zaspala," je vzdihnil. Čez dobro uro zatem je pa bolnica odprla svoje oči, dvignila malo kvišku svoje koščene roke in je pričela z globokim glasom govoriti:

"Franc, kako dobro se danes počutim! Že dolgo mi ni bilo tako, kakor baš danes. Saj bom kmalu okrevala in potem bo vse zopet v redu!"

Pri tem je skušala dvigniti svojo slabotno desnico, ki ji je pa mahoma zopet padla na posteljino odejo.

(Dalje na drugi strani)

Stoletnica najbolj znane božične pesmi.

Nadaljevanje iz prve strani.

"Oj, kako rada bi še živela! Živela zate in za majhna ljubljena otroka!"

Gruberju so te besede tako globoko segle do srca, da je stopil na stran k oknu, kjer si je tiho brisal solze iz očes globoko vzdihujoč.

"Ne žaluj, dragi moj Franc. Idi vendar vsaj za pol ure k počitku! Potreben si spanja, revež! Poglej, jutri moraš zopet k dnevu zvoniti, orglati pri prvi maši, potem pa čez dan podučevati otroke. Oj, to je res prenaporno delo. Ti moraš imeti čisto glavo in spočito telo," mu je velela žena.

Učitelj Gruber je pomaknil stol malo bližje k postelji svoje bolne žene in je zopet globoko vzdihnil.

Žena ga je pričela zatem ponovno dalje tolažiti: "Le korajžen bodi! Zima bo kmalu pri kraju, nakar se povrne v deželo zopet lepa pomlad. Da, pomlad! Jaz bom do tedaj že okrevala in ti bom pomagala, kar mi bo v moči. — Ali ni bil včeraj naš gospod župnik pri tebi na obisku?" ga je končno in nekako razburjeno bolnica vprašala.

"Da, gospod župnik Mohr je bil res tukaj, ko si ti ravno malo zadremala. Prišel me je zopet običajno tolažit, kakor so tolažili nekdaj prijatelji svetopisemskega Joba in za to sem častitemu gospodu iz srca hvaležen. Pa še nekaj, razodel mi je tudi neko tajno prošnjo. Znano ti je, da zlaga naš gospod župnik lepe pesmice. In to pot se mu je posrečilo nekaj izredno lepega. Pesem se zove "Tiha noč," sedaj sem pa jaz naprošen, da bi to njegovo delo za letošnji Božič uglasbil," je govoril učitelj Gruber svoji bolni ženi.

"Oj, Franc, prosim te, prečitaj mi to lepo pesem,"," ga je prosila njegova žena Marija.

Učitelj Franc Gruber je zatem varno potegnil iz nedrija mal košček papirja, iz katerega je čital v nemščini sledečo splošno znano božično pesem:

"Tiha noč, blažena noč!
Vse že spi, je polnoč;
le Devica z Jožefom tam
v hlevcu varje Detece nam.
Spavaj dete sladko!"

"Zares krasna pesem!" je s slabotnim glasom pripomnila bolnica. "Kako globoko še meni sega v srce! — 'Vse že spi,' Samo midva še čujeva pri našem malem detetu!"

Zatem se je bolna mati sklonila in gorko poljubila poleg sebe ležečega zlatolasega sinkota.

Učitelj je nadalje čital:

"Tiha noč, blažena noč!
Prišla je nam pomoč:
Dete božje v jaslih leži,
grešni zemlji radost deli,
rojen je Rešenik."

Ves ta čas je učiteljeva soproga zrla zamaknjena v strop. Te krasne vrstice in lepe besede pesmi so ji segale globoko v dušo. Ozirala se je kvišku proti nebu, kakor da že težko čaka nj obljubljeno rešitev. Gruber je od strani opazoval notranjo borbo svoje ljubljene žene, vsaj vendar trpi tudi ona ž njim vred revščino. Zatem je stopil k stranskemu oknu, skozi katerega je obupno zrl v temno in viharno noč. Nastala je za trenutek v sobi tišina, kakor v grobu. To grobno tišino je pa pretrgal globok vzdih učitelja, ki je vzkliknil proti bolniški postelji:

"Predraga mi Marija. Kdaj bo pravzaprav nastopila za naju rešilna ura?" V tej duševni borbi se je vrgel Gruber ob vznožje postelje ter je pričel glasno plakati. "Revščina in beda trka neprestano na naša vrata," je nadaljeval učitelj. "Glej, zdravnik noče več hoditi k nam, zdravila so pošla, živeža nimava več! Oj, kako sem se jaz varal, ker sem si izvolil ta revni učiteljski stan. Pa hvala Bogu za došlo pomoč. Danes mi je poslal nek neznan dobrotnik bankovec za pet goldinarjev. To nas bo rešilo iz najhujše zadrege. So pač res še dobri ljudje na svetu."

Gruberjeve besede je prekinila njegova žena'

"Francelj, kaj misliš, da sem jaz kaj kriva te najine nesreče? Gotovo si morda name skrivoma hud in me več tako ne spoštuješ, ker sem ti v vedno nadlego?"

Te besede so Gruberja tako razburile in prešinile, da se je sklonil k bolnici in jo je strastno na čelo poljubil ihteč: "Marija, uboga moja Marija! Rad te imam, in sicer še rajše kot takrat, ko sva si podala roke pred oltarjem."

Bolna učiteljica se je na te besede tudi malo pomirila in je prosila svojega moža, da ji je prečital še tretjo kitico one krasne božične pesmi:

"Tiha noč, blažena noč!
Radostno pevajoč
Angeli Gospoda slave,
mir ljudem na zemlji žele,
človek, zdaj si otet!"

"Oj, kako mila in krasna pesem!" je nadaljevala bolnica. "Franc, potrudi se, potrudi, ter naredi za te kitice tudi kako lepo melodijo ali napev!"

"Skušal bom to storiti že danes, ko pojdem zvonit zornicam v cerkev," ji je odgovoril vidno potolažen učitelj Gruber in spravil listek papirja zopet varno v svoje nedrije.

Ura se je pomikala že na 4 zjutraj, ko se je jel Gruber oblačiti in odpravljati, kajti službena pot mu je velela, da je treba naznaniti vernim vaščanom z zvonenjem, prihod novega dne.

Ker je hotel tudi na vsak način ustreči gospodu župniku z zaprošenim napevom one božične pesmi, je poklical še svojega starejšega sinkota Franceta, da naj vstane, potreboval ga je na koru, da mu bo gnal meh.

Predno je pa učitelj Gruber zapustil sobo bolnice, se je od svoje žene iskreno in — zadnjikrat — poslovil z gorkim poljubom ter objemom rekoč: "Z Bogom, Marija! Z Bogom! Kmalu se vrnem!"

Tema je še polnila cerkev, ko je sedel Gruber ves razburjen pri orgljah. Poskušal je sprva na vse načine spraviti skupaj primerno melodijo, pa, nič mu ni šlo od rok. Mislil je namreč — vedno na svoj dom, na svojo bolno ženko, in na svoje bedno stanje. Ko je v presledkih opetovano ponavljal prvo kitico nove božične pesmi, mu je od daleč šinila končno v glavo neka rajskomilo doneča arija, podobna petju angelskih korov v višavi; le škoda, da mu ni hotela preiti s prstov na tipke orgel. In zamislil se je zopet Gruber v pesem, zroč neprestano proti glavnem oltarju v cerkvi. S svojimi očmi je Gruber pričakoval že prvega solnčnega žarka, upanja in blagostanja, a cerkev je polnila le tema in grobna tišina. Zamislil se je zopet dalje v svoje delo . . .

Glej, čudo, kaj neki se dviga baš tam pred oltarjem? Prav v bližini Žalostne Matere božje? Senca je podobna ženski postavi. Iz njenih potez si je učitelj Gruber v svoji domišljiji predstavljal prav tak bledičen obraz, kakoršnega je pred odhodom poljubil. Glej tam, oči te prikazni so vse motne, ustnice obledele, in lica ovenela — in pa, ta mrtvaški obraz?

"Marija . . ." je Gruber z vso silo in prestrašen zaklical, da je ta glas votlo odmeval v tišini cerkve. Mali Francelj, ki je bil med tem vsled utrujenosti poleg meha zadremal, se je tega klica prestrašil in zbudil.

Gruber si je zatem z rokami malo dvignil glavo in podpiral oči. Hotel se je še enkrat in bolj natanko prepričati o oni čudni prikazni. Stopil mu je znoj na čelo. Ozre se še enkrat proti oltarski strani, a ne vidi ničesar več.

Nato je pričel zopet polagoma pritiskati na tipke orgel. Iz njih so zadoneli novi žalni odmevi v "mollu." Krasne melodije, iz katerih veje le težava in srčna bolest. To so bili akordi, duševne harfe, ne pa akordi orgel. Tako so spremljali te novo in prvo božično pesem v resnici samo oni glasovi, ki so se isti trenotek porodili v razburjenih prsih učitelja Gruberja.

Lunini žarki so še prodirali skozi okna v notranjščino cerkve in obsevali kip Žalostne Matere božje v velikem oltarju. Gruber je dovršil svoje delo, ter se je malo potolažen vrnil domov z malim Francetom.

Prišedši zopet v sobo svoje bolne žene, se je sklonil najprvo nad postelj in zaklical:

"Marija!"

Nič odgovora.

Grozen strah ga je spreletel. Poprijel je nato za njeno roko, a roka je bila že bolj hladna, očesa bolnice so postajala steklena, lica bleda, kajti srce njegove ljubljene žene in dobre matere je prenehalo biti.

"Marija, ljuba žena Marija! Čemu si me zapustila samega?" je ihtel učitelj ves obupan nad posteljo.

Poleg mrtvega telesa je pa sladko dremal najmlajši sinko z zlatorumenimi kodri. Oklepal se je v spanju še trdno materine desnice, nevedoč, da je ista že hladna. Mali dečko, klečeč na postelji, se je očetovega klica tako prestrašil, da se je zatem prebudil in zrl očeta prijazno v obraz.

Kdo bi zamogel popisati žalost učitelja Gruberja in njegovega starejšega sinkota, ki sta zatem ihtela ob postelji svoje ljubljenke, koje ni bilo več med živimi? Klečaje sta dvigala roke kvišku in molila za pokoj njene duše.

Približali so se božični prazniki istega leta. Sneg je že pokrival najnovejši grob vaškega pokopališča v Arnsdorfu. Sv. večer. Kako čudno je bilo to noč v stanovanju učitelja Gruberja. Vse tiho, zapuščeno in prazno. Manjkalo je namreč najdražjega: pokojne Marije. Gruber je zopet zamišljeno sedel v oni spalni sobi ter nemo zrl predse. Steklenice z zdravili, obleka, celo zadnji kozarec, napolnjen z malinovcem, je stal še ravno tako pred posteljo, kakor pred nekaj dnevi. Da, zares, najhujši udarec za družino je tedaj, kadar ji odnesejo mater ali gospodinjo v hladen grob.

Tako je premišljeval Gruber dolgo časa svojo usodo in pa tudi nekdaj preživele srečne dni ali prve čase njegovega zakona.

Spominjal se je sv. večerov preteklih let. Letos je pa vse otožno in žalostno. Nič ni bilo letos opaziti v njegovem stanovanju, da je Božič zopet tukaj. Niti kruha ni sedaj pri hiši; včasih se je pa ta dan miza šibila od okusnega peciva. Oj ti britka usoda!

Nato stopi starejši učiteljev sinček z ozaljšanim božičnim drevescem v hišo. Podaril mu ga je bližnji sosed, da bi mu naredil s tem malo veselja.

"Ata, odpraviva se, da neseva nocoj to drevesce na grob naše umrle mamice," mu je glasno klical oklepaje se ga okoli vratu.

"Da sinko, prav imaš! Le pojdiva. Mali Joško je zopet zaspal, da ga lahko pustiva samega."

Čez dobre pol ure je bilo videti na pokopališču učitelja Gruberja in njegovega sinčka, ki sta postavila prižgano smrekico na grob pokojnice in sta prisrčno molila za njen mir in večni pokoj.

Ko se je učitelj Gruber povrnil domov, mu je prišla na misel zopet ona mila in otožna pesem, kojo je uglasbil isto jutro, ko je umirala žena. Da, ta nova pesem in melodija je bila še lepša. Vsedel se je k svojemu harmoniju ter je isto prvič zaigral popolnoma dovršeno, ali tako, kakor se jo čuje pri polnočnicah dandanes po vsem širnem svetu, iz milijonov in milijonov grl in bo odmevala po raznih cerkvah še tisočletja.

Še isti večer je naučil Gruber svoje cerkvene pevce to novo božično pesem, ki se je vsem izvanredno dopadla.

Par ur zatem se je zbrala velika množica vernikov v lepo ozaljšani cerkvi k polnočnici. Vse praznično in svetlo. Župnik in pesnik Josip Mohr je pristopil v prazniškem ornatu pred oltar. "Gloria in Exelsis Dei!" se je čulo izpred oltarja, na kar je zaorila prvikrat s cerkvenega kora lepo ubrana in milo doneča Gruberjeva pesem.

"Tiha noč, blažena noč" itd.

In zalesketala je srebrna solza veselja na župnikovih licih, zalesketale so tudi številne solze svete radosti na licih pričujočih vernih vaščanov.

To so torej zgodovinski podatki o najlepši božični cerkveni pesmi, kolikor jih poznamo. Ta prekrasna pesem je prestavljena dandanes tudi že v vse moderne jezike. Kadarkoli jo boste peli ali čuli, se boste tedaj lahko spominjali na stvarnika te pesmi, župnika Josip Mohra in njenega skladatelja, nekdaj tako nesrečnega selskega učitelja iz Arnsdorfa, Franc Gruberja. Časten spomin obema!

—o—

Ksaver Meško:

Koroški prazniki.

Kakor osirotelemu in zapuščenemu otroku po materi se mi čestokrat stoži po Koroški. Po tisti Koroški mislim, ki smo živeli v njej nekdaj, ko smo pač trpeli krivice dan na dan in smo se dan za dnevom borili in bili za najnavadnejše pravice, a borili se s toplim idealizmom in z neumrljivim, dan za dnevom se nanovo oživljajočim upanjem v srcu: če ne zmagamo danes, zmagamo jutri, če jutri ne, čez leto, čez dve, po desetih letih.

Bili so vroči, a lepi dnevi v tisti bajni deželi molčečih, resnih gora in poezije polnih jezer. Kako se mi ne bi tožilo po krasoviti deželi, kako ne po letih, v njej preživelih!

Nikoli pa se mi ne toži po njej tako silno, tako bolno kakor o praznikih. S sladkostjo in bolestjo preživljam ob teh spet dneve in praznike, prežite v Koroški pred desetimi, dvajsetimi leti.

Kako mi vprede srce v svojo mehko kopreno spomin na praznik vseh svetnikov in vernih duš dan, ki imajo povsod svojo čarobno, mehko-turobno poezijo, v Koroški pa še nekako posebno samolastno še lepšo kakor drugod. Gledam v duhu spet tisto dolgo vrsto siromakov, sedečih pred župniščem v slikovitem planinskem Št. Danielu. Kadar smo v cerkvi in na grobovih opravili in sem opomnil vse, ki imajo mamon tega sveta, naj odkupljajo duše svojih rajnih in lastne duše iz trpljenja v vicah z miloščino, pristopijo postavni, resni gospodarji, gospodinje še z solzami v očeh k čakajočim uboščkom in jim dele "hlebčke za verne duše," ki so jih v velikih jerbasih prinesle dekle.

Božični prazniki, prazniki najmehkejše, najskrivnostnejše, najslajše poezije . . . Lepota in sladkost so bili že v bogoslovju, kjer so nam jih očetje jezuiti, možje širokega obzorja, srečnih, otroško radostnih duš, umni vzgojitelji, skušali narediti kar najprijetnejše. Zvečer jaslice in božično drevesce in za vsakega darilo; preprosto pač in neznatno, a smo ga bili v srce veseli, kakor bi nam ga bilo prineslo samo božje Detece. Pevci so zapeli nekaj božičnic. Še smo se malo porazgovorili, še se veselili nekaj časa kakor pastirci ob jaslicah betlehemskih, pa smo morali k počitku. Z mehko svetonočno radostjo smo legli, a še se je budilo ob radosti tiho domotožje po hiši domači, po jaslicah v kotu za mizo, po sv. duhu, zibajočem se kakor v sanjah v toplem ozračju nad mizo, po poeziji hoje k polnočnici tam doli v Slovenskih goricah, kjer sem hodil in se opajal s skrivnostno krasoto svetih noči še v nedavnih dijaških letih.

Ni bilo spanca na oči, strmeče v temo, iščoče daljnih krajev, daljnih dragih, minulih dni in noči. Še smo se poltiho pogovarjali iz postelje do postelje. A redkejše in redkejše so postajale besede; kakor neljuba vsiljenka je padla še katera v mir in tišino spalnice; naposled smo umolknili vsi, vsi se pogreznili v svoje misli in sanjarije, čakajoči, da zapojo svetonočni zvonovi in smemo vstati.

Za temi prvi božični prazniki zunaj v pastirstvu v Škocijanu ob Klopinjskem jezeru. Še sedaj se spominjam z vznesenim začudenjem, kako bajnokrasni so bili smrekovi gozdovi med vasjo in jezerom in po hribih nad jezerom: sama belo-okrašena božična drevesca. Bilo mi je, kakor bi živel v pravi pravljici.

A zima je bila strupeno mrzla, kakor so rade koroške zime. Vse tri sv. maše sem imel na božični dan na podružnici v Šmarkžu, vse tri zaporedoma. Po službi božji sem si šel v Cinčovas po pošto. Pa mi pravi Melita, mlada nečakinja gospe poštarice: "Kaj ste za božjo voljo tako počasi maševali! Mislila sem, da mi noge od mraza odpadejo." Še v topli sobi so se ji ob spominu na pravkar prestalo trpljenje ovlažile lepe oči. Priznal sem ji, da se meni ni godilo mnogo bolje. Podoba sv. Rešnje krvi mi je pri tretji maši v kelihu zamrznila. Moral sem jo šele odtajati s tem, da sem kelih z rokami grel in dihal vanj. Posebno toplo mi pri tem kajpada ni bilo.

Že dolgo je mrtva tista lepa, prijazna Melita, kakor je mrtvo izvečine vse, kar so lepega sanjala v tistih lepih mladih dneh naša srca . . .

Božični prazniki v nemški Knezovi (Gnesau) nad Trgom leta 1900. Da ne bi bil tako samoten in zapuščen med Nemci in protestanti, so me za sv. post povabili očetje bosonogi karmeliti k sebi v sosedno faro, v Zedlitzdorf. Mala družinica, trije patri, telesni bratje iz Ahena na Nemškem, in jaz smo sedeli v njihovi topli obednici v prijateljskih pogovorih. Le kadar so se porazgovorili med sabo v svoji ahenski nemščini, sem sedel med njimi daljen, nem tujec; niti ene besedice nisem razumel.

Vrnil sem se v svoj lepi in prostrani, a samotni dom šele ponoči — skoro vso pot sem stopal med slavnostno razsvetljenimi hišami, polnimi radosti in sreče.

Ob knjigi, spominih, načrtih za bodočnost sem čakal, da se oglasi pesem svetonočnega zvona, vabečega ovčice iz doline ob Krki v hišo božjo. In prišli so stari in mladi, tudi protestantov lepo število — skoro na oltar mi je silila tista živa, nepočakana nemška mladina.

Pač sem se čutil precej tujca, ko sem slišal pri polnočnici nemško petje. A peli so lepo, krasni, mladi, nekako melanholični ženski glasovi. In tolažila in dvigala me je misel, kako dobri so ti ljudje, dasi Nemci. Dobri tudi meni, edinemu Slovencu med njimi.

Zatem svetonočna poezija v planinskem Št. Danielu in še višji Strojni. Navadno sem imel čez božične praznike v Št. Danielu kakega pomočnika iz Celovca, sam pa sem opravljal v Strojni.

V tihi, skrivnostni noči sem korakal ali jezdil gori. Gozd ob cesti, skoro vso pot gozd, je stal negiben in nem, kakor bi tudi on ves zavzet prisluškoval nezaslišanim skrivnostim te noči. Ta čudeči se molk me je zazibaval v še mehkejše, globlje, pobožnejše misli; dvigal mi je duha k zvezdam, sevajočim čudežno pokojno, nemo-zavzeto na svet, ki je bil to noč deležen tolike sreče, tolikega blagoslova.

Kar zdrznil sem se, ustrašil se je tudi konjiček, pozorno in vprašaje napel ušesa, če se je sesula z veje kepa snega, če je skozi les poltiho, tajno zavzdihnilo.

In gori v Strojni, tisoč metrov nad morjem, kako bajen, očarljiv prizor, ko so se po vseh vrhovih gibale drobne lučke in se nemirno, naglo, kar drhte pomikale proti hiši božji, kakor da so se nocoj vzdignile vse luči gorskih sel, iz vseh hiš in koč sosednih vrhov, in romajo proti Sv. Urhu.

Pri polnočnici lepa cerkev natlačeno polna, glava pri glavi. Na stranskem oltarju jaslice; na velikem oltarju in vseh stranskih smreke — malo čudno skoro: nemška božična drevesca v teh živo-zavednih slovenskih krajih; vse veje polne lučic, kakor bi gorel in blestel slednji vršiček; vsa cerkev goreča v angelski svetlobi prve svete noči na poljanah betlehemskih.

Naposled božične noči pri Mariji na Zili. Tam, v bližini mesta, je bila noč do polnočnice nekako najbolj nervozno-nemirna; ves večer ljudje na cesti, ves večer govorjenje, klici, smeh.

Tudi staro, prostrano zilsko cerkev so verniki napolnili skoro do zadnjega kotička. Prvi so prihajali Bačani, ki so v verskem oziru v župniji prednjačili. Dolga je pot iz Bač skozi gozde, krijoče malone ves svet med jezerom in farno cerkvijo, čestokrat zasnežene, da so prišli Bačani na Zilo vsi beli in mokri. Pa so prihajali z veselim, od svetonočne radosti žarečimi lici, s srečnimi očmi, polnimi navdušenja in pobožnosti. Oživel sem, kadar sem jih videl take, ves se razvnel in razmahnil v toplem svetonočnem zanosu.

Po polnočnici, ko se je množica razlila proti domovom in je v vasi zavladala tišina, sem navadno še dolgo stal pri oknu v župnišču, strmeč tja na mesto, polno električnih žarnic, kakor da je tudi ono prižgalo svetonočne svečke, prižgalo po vseh ulicah in cestah, največ pa na železničnih postajah, pač popotnikom in tujcem v opomin in tolažilo, naj bi se tudi oni, po svetu blodeči brez tople svetonočne sobice, brez jaslic in božičnih lučic, spomnili svetih časov in se jih tudi oni veselili . . .

Čudoviti časi, polni materinsko-božajoče toplote sredi brnečih koroških zim, kje ste, ali in kdaj vas doživim spet?

Bili — minili . . .

—o—

France Bevk:

Božično pismo.

Vojak je stal na straži doli nekje v Lombardiji. V črni somrak noči je korakal ob visokem zidu od enega konca do drugega. Petdeset umerjenih korakov tja, obrat in petdeset umerjenih korakov nazaj. Natančno devetdeset sekund. Natančno tri žalostne in ena vesela misel. Prva misel na mater, ki plaka za njim, druga misel na dom, ki propada, tretja misel na dekle, ki ni njegova vera nikoli dovolj trdna vanjo. Ena misel je vesela — misel na prostost, ki reže ure bolj skopo, kot mačeha kruh.

Vojak nima imena in imenujem ga Slučaj; vekomaj je isti, stražilec črnih gradov, ki so si z mogolci vred na las podobni; vrelec krvi, ki namaka zemljo, katera ni njemu namenjena.

Na koncu devetdesete sekunde in petdesetih korakov ob završeni veseli misli, pada pogled v globel. Luna se je bila skrila za oblake, le v daljavi je prodrla skozi ozko zarezo in lije v slapu svetlobe na zemljo. Tam zadaj je morje ali je ravnina? Iz ogromne skupine hiš, zavite v meglo, prihaja glas, ki se trga in udarja nerazločno na uho. Glas mujezina, divna barcarola, sanjavi valček dunajske kavarne? . . .

Kam greš, moja misel? Katera bridkost te je zadela, da blazniš? Ali je resnica? Ali govoriš o enem; so ti li trije na srcu?

Iz ene matere smo rojeni, razdeljeni v štiri vetrove in premišljujemo skrivnost besede: domovina. Ta beseda še nikoli ni vsebovala tega, kar vsebuje danes. Naša lepota je in bolest, naša sladkost in grenkoba, naša telesna poguba in dušno odrešenje, naše uboštvo in strašno lepa zavest bogatstva. Vso zemljo stražimo, vsa polja iz naših teles klijejo, duše pa so samo naše. Ne mislimo na žetev, na setev smo pripravljeni. Saj je jedva pomlad za nas.

Klici z minaretov, južna pesem ljubezni, mamljiva glasba kavaren — vse je šumelo le v ušesih, v srcu pa se je rodila najdražja misel in objela vse drugo ter strepetala skozi telo: domovina . . .

In od nekje iz globeli so se oglasili zvonovi; njih melodija se je trgala iz megle in se družila pod nebom v pesem, ki je bila jasnejša kot lunini žarki.

Nato so zadonele orgle, spremljevane od pesmi; zdelo se je, da prodira glas iz tal in prehaja v prsi.

Vojakov korak je zaostal. Iz prve žalostne misli se je razpredla slika. V mogočni domišljiji človeka, ki hodi sam po tujem in napolnjuje praznoto z bogastvom spominov, je vstala v sijaju domača hiša. Jaslice in pastirci na mahu, potica in toplina peči, baklje, polnočnica in strah pred razbojniki, tihota v družini kot pred Najsvetejšim.

Bogastvo v besedi in čisti misli je bilo raztreseno po hiši. Za greh odpuščanje, še preden je bil storjen; za zamero nasmeh, čez preteklost križ, čez sedanjost božji blagoslov.

Oči so se globoko zamislile. Roka je mehanično segla za suknjo, v roki je zašumel papir. Bilo je pismo, zganjeno na štiri dele, od začetka do konca z vijoličasto tinto drobno popisano —, trije madeži v njem in še v besedi žalost radi teh madežev.

Svetilka, pritrjena na zid, je sijala vojaku preko ramen in metala dolgo senco na pot. Razgrnil je list; oči so poljubile vrstice, ustnice so se premaknile:

"Nocoj je sveti večer. Mati misli name."

V tej besedi je mislil na vse. Bral je:

"Dragi in ljubi moj sin!

"V svoje srce sem pomočila to pero, s katerim ti pišem, s solzami sem umila besede, čiste so in brez laži, ne ustraši se jih. Ne hrani tega pisma, da ga kdo ne najde; tudi če ga ne bo znal brati, bo vrel žolč v njem, ker pišem tako, kot me je mati učila, drugače ne morem; naj bi se mi roka posušila. In to veš, da "Oče naš, kateri si v nebesih" ne sme več biti "oče naš" v molitvi naši, ampak je ostal samo v nebesih naš. To je več, premnogo več. In vendar bo gorje otrokom, ki ne bodo imeli niti znali govoriti ž Njim, kot smo govorili mi in ki nas je slušal in uslišal.

"Veš, da sem jokala, ko sem čula, da bodo otroci brali knjige in jih oče in mati ne bosta razumela in bo zrastel plot med njimi in kri se bo sramovala pred krvjo.

"Kaj naj ti pišem, da boš bral, ko boš stal na straži? Vse vesti so žalostne, naredi jih vesele, ako moreš.

"Mojega brata so zaprli, ker je po pravici pričal; zdaj ne veruje več v pravico. Njegovega sina so pretepli, ker ni snel klobuka z glave; zdaj leži. Sosedu so odgnali kravo, ker ni mogel plačati; ujezil se je in udaril po mizi, odgnali so še njega; žena mu je zblaznela; njeno dete je pri nas; jaz ga

Ivan Zupan:

BOŽIČNI ZVONOVI.

Zvonite, donite božični zvonovi
naznanjajte svetu veselje in mir!
Budite ljubezen med vsemi rodovi,
ljubezen, ki prave je sreče le vir.

Vi strinjate danes v pesmi se krasni,
katero so peli krilatci z neba,
v noči božični, prečudni, prejasni,
ko rojen Zveličar nam bil je sveta.

"Bogu bodi slava v višavah, nižavah
in mir naj bo sveti na zemlji ljudem!"
Donite, donite, da glas po planjavah,
povsod bo odmeval vsem božjim stvarem.

Vabite v cerkev vse verne kristjane,
poklonit se večnemu Kralju miru;
glasove doneče, čarobno ubrane
pošiljajte kvišku, do neba — k Bogu.

Donite pa tudi čez morsko širino,
do rodne nam zemlje — slovenskih dobrav.
Predrago objemite nam domovino,
in nesite naš ji božični pozdrav.

---

zibljem na stara leta. Kaj bo z nami, še ne vemo.

"Ah, dragi moj sin, mislim in črne so te moje misli. Razklali so nas, da bi bili oni celi, pa smo krasta pa njihovem telesu; če bi bili sami zase, bi dišali. Razmišljam o tebi, ki si daleč; kako se že imenuje kraj? — meni je tuj, ne morem ga izgovoriti. Tvoj bratranec je daleč od tebe za gorami, nosi drugačno uniformo in mnog večer ne spim in mislim na vaju, kaj se bo zgodilo. Tvoja mati se boji, da bo klal brat brata in da se srečajo vajine prsi bogvekje . . . Ne misli na to, da ti bodo ure lahke in da ne boš delal zoper postavo. Raje misli na dom, na mater, ki je ubožica in pridi k nji, ki joče za teboj v mislih nate. Na tebe misli tudi roka, ki to pismo piše in joka z menoj. Božič bo in ti boš stal s puško na straži, na mrazu in v črni samoti, še zvonovi ti morda ne bodo peli, ne bom ti mogla ponuditi ne tople pijače na sladke potice. Sprejmi najine besede, ki so tople, greli sva jih v srcu; sprejmi te vrstice, naj ti bodo sladke! Na sveti večer pomisli na svojo mater, ki bo mislila nate, na otroke, ki pišejo tuje, neznane besede, na "Očeta našega, ki ga ne smemo nagovarjati "oče naš" in na vse, na vse.

"Mir ti bodi!

"Tvoja mati."

Vojaku je zdrknila solza čez lice.

Oblaki so se razklali in v širini pol neba so se prikazale zvezde. Luna je s čudovitim sijajem napolnila globel, blede luči so malone ugasnile v morju svetlobe. Iz dna srebrne svetlobe so se dvigali glasovi, zamolkli in pretrgani, ki sa budili v vseh srcih besede vseh besed:

"Mir ljudem na zemlji!"

Pismo je šumelo v rokah nerodne črke, ki so dihale silno dušo, so kričale in njih krik je prehajal z nevidno silo v notranjost.

Mir ljudem in oče naš ni več "oče naš." Še mati, ki je ljubezen sama, je pričela sovražiti.

Božični zvonovi pa niso prenehali peti.

Tedaj sta se izza zida prikazali dve senci in se bližali.

Vojak se je zdrznil, list je padel na tla, puška se je dvignila.

"Stoj!"

Nerazločna beseda. Puška se je povesila. Poveljnik je pristopil in odigral se je prizor, mrzel kot led.

"Kaj ste delali? Severna straža vas že dvajset minut ni opazila na svojem mestu."

Pobral je pismo, list je trepetal v roki: "Kaj je to? Ljubica?"

"Ne, mati!"

"Kaj mati! Vi niste izpolnili dolžnosti. Patrulja: en mož sem, drugi odpeljite tega v zapor. Če se bo ustavljal, uporabite silo. Marš!"

Pismo je zletelo na tla, v naslednjem hipu je bilo v blato poteptano. Vojak je šel. Vse je trepetalo v njem. Skrita sila je vrela v globini, a se ni upala na dan, radi matere, radi pisma, v blato poteptanega, radi pravice v svinjo izpremenjene, radi "oče naš," kateri si . . ."

Ko je stopil v ječo, je napisal na zid: "In vendar verujem, da je jedva prva pomlad in pride poletje, da se je rodil Odrešenik in bo umrl za nas in bo še solnce sijalo . . ."

Potem se je zgrudil in jokal. Ko je zaspal, se je naselil velik mir v njegovem srcu, v sanjah je zagledal dete v cvetju, ki se mu je smehljalo in bil je stoterno potrjen v svoji veliki veri.

Na življenja cesti.

(Ksaver Meško)

V življenju slednjega človeka so dogodki, na videz neznatni in brezpomembni, da skoro misliti ni vredno na nje, kaj šele o njih govoriti, razgrinjati jih pred velikim svetom. A navzlic vsi navidezni ničevosti se nam čestokrat zableste iz preteklosti kakor daljna zvezda skozi temno noč. Pa spoznamo, da so v vsi svoji malenkosti in neznatnosti značilni za druge, važnejše dogodke našega življenja. Kakor resnica v sanjah je naše življenje v zabrisanih obrisih in odtenkih že naprej označeno v njih.

Tako se mi večkrat zablesti v tihih, še češče v težkih in trpkih urah iz davne preteklosti tale malenkostni doživljaj.

Sedel sem v prahu na cesti ob domačem dvorišču, čisto majhen fantič še, niti v šolo nisem hodil takrat. Sedel sem v prahu in zobema rokama grabil mokasti prah od desne in leve ter ga kupičil pred sabo v lepo zaokrožene, proti vrhu ostro zožene kupčke. Ko je bila kupčkov cela vrsta, sem kakor razjarjen stvarnik planil po njih, da jih uničim. Udarjal sem z obema rokama in z vsemi močmi po njih, da se je kupček za kupčkom rušil pod mojimi peščicami in se je dvigal iznad ceste oblak prahu, ovijal mene in cesto in se je v komaj dihajočem vetru polagoma nesel tja čez travnik ter se tam počasi sesedal na travo in cvetje. Dasi me je prah ščemel v oči, mi silil v usta in nos, sem sedel oblastno sredi ceste ,mogočno in trdosrčno se veseleč svojega dela in svojega uničevanja. Kar sem nenadoma planil pokonci in skočil na rob ceste, kakor bi me bila vrgla tja sila, mnogo močnejša od mene. Po cesti je namreč prihitela gosposka kočija, brzo in tiho; slišalo se je le peketanje konj, a še to le slabo in samo napol, ker ga je glušil visoki pocestni prah. Ropotanja voza ni bilo slišati prav nič,

Stoječ ob strani ceste sem s široko odprtimi očmi strmel v voz, ki je brzo šinil mimo. Le napol sem videl gospoda in gospo, sedeča zadaj v vozu. Kar sem videl najjasnije, videl skoro edino, je bila mala, belooblečena deklica, z dolgimi razpuščenimi zlatimi lasmi in z obrazom kakor češnjev cvet. Sedela je gospe nasproti in tako obrnjena proti meni, ko je voz švignil mimo; za hip se je celo nekoliko nagnila iz kočije, da sem jo videl še dalje časa. Stopil sem, kakor da me je sunila nevidna sila, za dva tri korake naprej in privzdignil roke, kakor bi jo kanil sprejeti v objem, če po nesreči pade iz voza. A kočija je brzela po cesti dalje, čudezno lepi obraz se je skril v vozu, med vozom s tujci in med menoj se je razgrnil velik oblak prahu in se vlekel za kočijo kakor ogromen belorjavkast rep. Voz je hitel ,hitel in kmalu izginil gori v sosedni vasi.

Dokler sem ga dosegel, sem bežal in hrepenel z očmi za vozom kakor za čudežem, od Gospoda Boga mi v milostni uri poslanim v enakomerno, enozvočno vsakdanjost mojega življenja. Še ko mi je že izginil izpred oči ,sem stal nekaj časa kakor v zemljo ukopan na mestu, strmeč za odbeglo prikaznijo v nekakem bolnem pričakovanju, da se še prikaže, se vrne, obstoji pred menoj; in tisto sladko dekletce stopi z voza, mi poda roko, me nagovori in mi pove nekaj neskočno lepega, česar do tedaj nisem slišal še nikoli. Zakaj da kaj drugega kot neskončno lepoto njena beseda niti izgovoriti ne bi mogla, sem jasno čutil.

Pa se ni zgodil pričakovani čudež. Pač pa se je zgodilo nekaj povsem nepričakovanega.

Tih, ves omamljen sem sedel v prašnato travo ob cesti. Kaj sem mislil in pretehtaval, kako bi to vedel, kako mogel to povedati danes! A gotovo je bilo srce vse polno tiste prečudežne lepote, ki je kakor blagoslov božji hitela mimo mojih strmečih oči.

Kar mi je padel, kakor bi se bil usipal z neba, na dolge kodraste lase mogočen val cestnega prahu. V hipu se mi je usipal čez čelo doli v oči, po licu doli za ovratnik srajce iz hodničnega platna in doli na rokave in roke, ki sem jih naglo dvignil, da bi se branil.

Planil sem pokonci, brisal si prah iz oči, puhal ga z ustnic, otepal z rokavov, otresal ga z rok.

"Ha-ha-ha!" se je sirovo in škodoželjno zasmejalo ob meni, in ko sem se toliko obranil prahu, da sem spet spregledal, sem videl korak od sebe sosedovega hlapca Janeza, ki se je široko in zlobno režal v me.

"Kaj pa si tako zijal za kočijo? Brž ti je tista bela žabica v vozu naredila, kaj? Pa si mislil, da so takšne, ki se vozijo v takihle kočijah, zate, ha? Bogme, hitro je prišla kazen za takšne grešne misli, haha."

Glasno in sirovo se krohotajoč je odhajal po cestnem prahu tiho in neslišno, kakor je bil prišel; debeli prah je glušil vsak korak.

Jaz pa sem ostal in stal na cesti osramočen, ves poln prahu, ki me je grizel v oči, da sem komaj odpiral veke, ščemel po licih, ščegetal za srajco. A se nisem več menil za to. Ves srdit sem z obema peščicama zajel prahu in ga vrgel za odhajajočim zahrbtnežem. Porogljiv, zloben smeh je bil odgovor moji razjarjenosti.

Slično je na življenja cesti. Tudi v življenju gre mimo nas kedaj v blagoslovljenem trenutku prečudežna lepota, presladka sreča, pa je ne moremo prejeti, ne je obdržati ob sebi. In ko se razočarani in žalostni ozremo, vidimo čestokrat za seboj mnog škodoželjno se režeč obraz. Sami ne bi mogli natančno povedati, kaj nas je zadelo bridkeje: ali pisana naša sreča ali brezsrčnost in sirovost ljudi.

Zahvala in božične čestitke Rev. Ksaver Meška.

Uredništvo "Glasila" je prejelo dne 12. t. m. od znanega slovenskega pisatelja, Ksaver Meška dopisnico sledeče vsebine:

"Sele, Slovenjigradec, Štajersko
28. novembra, 1924.

"Velecenjeni g. urednik:

"Najsrčnejša vam hvala za ljubeznive čestitke ob 50 letnici in za tisto številko 'Glasila,' ki ste jo tako lepo posvetili mojemu delu. Bog vas živi! Moje 'Listke' zase in za g. Jos. Grdino ste, upam sprejeli. G. Grdino prosim, naj mi blagovoli poslati svoje spomine 'Štiri leta v ruskem ujetništvu,' kadar bodo izšli v knjigi. So zelo zanimivi in lepi. Pošljite mi tudi Jednotino "Spominsko knjigo," prosim, če lahko?

"Vam, dragi g. urednik in vsem bralcem "Glasila" želim blagoslovljene božične praznike in prav srečno leto 1925. Pozdravljeni! Vaš vdani

"Ksaver Meško."

Vestno poročilo.

Orožnik najde v vodi mrliča. Potegne ga brž na suho in ko ga od vseh strani dobro pregleda, poroča na oblastnijo: "Mrlič, ki sem ga našel in potegnil iz vode, ne kaže nikakih poškodb, kar zna biti znamenje, da je — sam skočil v vodo."

Vsled draginje.

Tudi staroindijanska vera zapoveduje post. Vendar si lahko bogati ljudje za denar dobe olajšave; bogatin si kratkomalo najme človeka, ki se zanj posti recimo cel teden in dobi za postenje na dan tri krone. Nekoč pride tak postni namestnik k bogatinu, ki ga je bil najel in reče:

"Gospod, na dan mi morate primakniti eno krono! Saj vidite, kako se je vse podražilo; torej tudi jaz danes ne morem več — za tri krone stradati!"

LEP STENSKI OKRASEK.

Trinerjevi stenski koledarji vam vselej prinesejo nekaj novega na vaš dom. Koledar za leto 1925 ima dve lepi sliki. Prva slika kaže izhajajoče solnce življenja, smehljajoče dete v naročju krasne matere ob lepem pomladanskem jutru, druga pa kaže zaton življenja, konec izbornega dne, ki ga predstavlja vesel star parček v česminovem vrtu. To vas spominja, da je Trinerjevo zdravilno grenko vino za mlade in stare, za ljudi, vsake dobe. Kako zadovolni so naši odjemalci, kaže pismo, ki ga je pisal Mr. Stevie Letoch iz Russellville, Ark., 20. nov.: "Brez Trinerjevega zdravilno grenkega vina nočem biti niti en sam dan." Je to zdravilo, ki nima para v slučaju slabega teka, slabe prebave in sličnih želodčnih neredov. Če hočete dobiti krasni stenski koledar, pošljite 10c za pokritje pošiljatve na: Joseph Triner Co., 1333 S. Ashland Ave., Chicago, Ill. (Adv.)

Rad. Peterlin-Petruška:

SLAVA BOGU NA VIŠAVAH!

Slava Bogu na višavah,
mir ljudem na zemlji,
ki jih volja prava,
dobra vse objemlji!

Ali smo v srcu nežni?
Ali je duša čista,
da bomo res deležni
rojstva Jezusa Krista?

Naše meso je slabo,
trudna so naša pota,
brezdno zija pred tabo,
na desni, na levi je zmota.

Mi po takih potih
nismo vajeni hoje,
v taki temi siroti
iti, ne pasti težko je.

Božji Duh, nad nami plavaj,
v varstvo nas svoje jemlji!
Slava Bogu na višavah,
mir ljudem na zemlji!

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO

želim mojim odjemalcem, ter se jim priporočam še v nadalje!

Imam vedno sveže blago po nizkih cenah. Prodajam tudi cigarete, tobak, candy in sladoled.

Frank Matjasic

1115 Norwood Rd. Cleveland, O.

Phone: Penn. 1031.

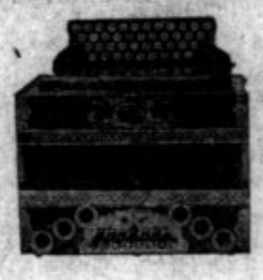

Anton Mervar

Prva in največja slovenska izdelovalnica harmonik in zaloga raznih muzikalij.

6919–6921 St. Clair Ave. Cleveland, O.

HARMONIKE

Izdelujem kranjske nemške in kromatične harmonike, po naročilu kakoršno bi kdor želi.

IMPORTIRANE HARMONIKE

na eno, dve ali tri vrste. Popolna zaloga svetovnoznanih "Hohner" orglic.

RAZNI DELI ZA HARMONIKE

Razne glasove za harmonike, kakor tudi kovanje, gumbe, usnje in sploh vse kar spada v to svrho.

PIANE IN ROLE

za piane v raznih jezikih.

GRAMOFONI

Velika zaloga gramofonov po različnih cenah. Popolna zaloga plošč za grafofone v raznih jezikih.

VIOLINE, KITARE IN CITRE

mandoline, autoharpe, saksofoni, banjo, ukuleles, klarineti. Importirane koncertine in piano harmonike.

STRUNE IN POTREBŠČINE

za violine in vse druge inštrumente.

NOTE IN KNJIGE

za učenje za vse instrumente dobite pri nas vedno v zalogi.

GRAMOFONSKE PLOŠČE:

Dobil sem veliko izbero gramofonskih plošč iz starega kraja; nekaj istih navajam tukaj. Prišite po cenik. Pri naročilu lahko navedete samo številko. Z naročilom vred pošljite tudi denar.

7000 Sveta noč z besedami $0.75
7001 Ciganska sirota z besedami 0.75
W. F. 7729 Venec slov. nar. pesmi No. 1 1.00
W. F. 7730 Venec slov. nar. pesmi No. 2 1.00
W. F. 7731 Venec slov. nar. pesmi No. 3 1.00
12363½ Ljubavno blebetanje, polka 0.70
12388 Na dan, polka 0.70
12392 Moje sanje, polka 0.70
12528 Barbara, polka 0.70
12371 Zora vstaja, polka 0.70
12529 Ciganka, polka 0.70
12527 Potepuh, polka 0.70
12531 Na visokih gorah, polka 0.70
12525 Pojd konjiček, koračnica ,70
12526 Veseli bratci, polka 0.70
12488 Naša raja, polka 0.70
12385 Na tvoje zdravje, polka 0.70

Vesele božične praznike in srečno Novo leto vsem mojim cenj. odjemalcem.

Vsem cenjenim odjemalcem želim
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN
SREČNO NOVO LETO.

Josip Modic,

SLOVENSKA GROCERIJA.

1033 E. 62nd St.
Cleveland, O.

JOE KLAUŽER

SLOVENSKA MLEKARNA

1172 Norwood Rd. Cleveland, O.

se zahvaljuje številnim gospodinjam za izkazano naklonjenost v tem letu, ter se priporoča še v bodoče. Vsem skupaj voščim: **Vesele božične praznike in srečno Novo leto!**

GLASILO K.S.K. JEDNOTE

Izhaja vsako sredo

Lastnina Kranjsko-Slovenske-Katoliške Jednote v Združenih Državah ameriških.

Uredništvo in upravništvo:
6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.
Telefon: Randolph 628.

Naročnina:

Za člane, na leto	$0.84
Za nečlane	$1.00
Za inozemstvo	$3.00

OFFICIAL ORGAN
of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of the
UNITED STATES OF AMERICA.
Maintained by and in the interest of the Order.
Issued every Wednesday.

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.
Telephone: Randolph 628.

83

UREDNISTVO IN UPRAVNISTVO
"GLASILA K. S. K. JEDNOTE"

želi vsem glavnim odbornikom K. S. K. J., starim in novim odbornikom(icam) krajevnih društev, vsemu članstvu naše Jednote, sotrudnikom in čitateljem lista ZDRAVE, VESELE IN BLAGOSLOVLJENE BOŽIČNE PRAZNIKE!

Ivan Zupan, urednik.

O VAŽNOSTI BRATSKIH ORGANIZACIJ.

Pokojni predsednik Wilson je bil kot demokrat tudi velik prijatelj fraternalizma ali bratstva. To je jasno povedal v nekem svojem članku, kateri je bil priobčen lanskega avgusta v mesečniku "The Atlantic Monthly." Označeni članek se je glasil v našem prevodu približno takole:

"Narava človeka in organizirane družbe zahteva vzdrževanje najvišjih in čistih načel pri izvrševanju pravice v vseh ozirih. V deželi, kjer se ravnajo po tem reku, ne poznajo kake revolucije.

"Res je, da imamo sodnije, kjer se določa o pravici in krivici, toda to še ne zadostuje za nas. Ker živimo v dobi krščanske civilizacije, moramo smatrati pojem krščanske pravičnosti za merodajno navodilo krepostnega življenja. To načelo nam veli, da moramo gojiti sočutje do našega bližnjega, da mu moramo radi pomagati in da ne smemo biti preveč sebični, ako hočemo osrečiti tudi druge. Žal, da današnji svet noče tega pripoznavati, ker je preveč sebičen na podlagi kapitalističnega sistema.

"Jaz pravim, da sedanja civilizacija ne bo prej dosegla svojega cilja v materijalnem oziru, dokler se ne prenovi tudi v duševnem. To bo le dosegla, ako se oprime Kristusovega neuka, ki edino vodi do pravega zadovoljstva človeške družbe. V tem oziru naj bi nastopile vse cerkve, vse politične organizacije in vsi bogatini. Vsakdo, kdor se boji Boga in kdor ljubi našo domovino, naj bi skupno sodeloval, da doživimo ta novi dan."

To so zlate besede velikega Wilsona, pravega Američana, katere je napisal nedolgo pred svojo smrtjo. Želel je s tem svoji domovini in svojemu narodu lepo bodočnost na podlagi zlatega reka. Res, škoda, da je Wilson že umrl!

Urednik glasila neke velike ameriške podporne organizacije pravi, da veljajo te Wilsonove besede tudi bratskim organizacijam. Wilson je priporočal kooperacijo (sodelovanje) duševnih sil celega sveta po nauku božjega Učenika. Čujemo ga kot glas trobente, naj bi se vse sile združile v boj za dosego pravičnosti in za uničenje zla; šele na ta način bo vladala med ljudstvom prava dobra volja, da bo ljudstvo uživalo blagre življenja, svobode in sreče.

Kaj vzdržuje bratske organizacije? Vera, zvestoba, ljubezen in čast. Vse to dela dandanes čudeže na svetu. Vse to povzročuje dobrodelnost, prijaznost, pomoč, pravičnost in dobro voljo med ljudmi.

Ako hočemo doseči pravo bratsko kooperacijo v pravem pomenu besede in v polni meri, se moramo pred vsem zavedati glavnih načel iste in velikih dolžnosti vsakega posameznega člana napram drugemu članu.

Mi moramo imeti zaupanje v našo Jednoto, koje glavno načelo je: bratoljubje. To načelo izvira iz večnih naukov samega Boga.

Ni prav, da je stari duh ameriškega fraternalizma zadnji čas nekoliko opešal. Temu je morda kriva minula svetovna vojna? Člani se ne zanimajo več tako za društvene seje; nove kandidate pridobivajo samo v kampanji proti visokim nagradam. Vsakdo gleda v prvi vrsti za svoje lastno razvedrilo in zabavo: vozi se z avtomobili, hodi v kino gledališče itd.

Mnogo oseb tudi daje dandanes prednost splošnim zavarovalnim (insurance) družbam. Ali je to prav? Taki ljudje ne poznajo posledic nepričakovanih nesreč v družini, na primer: bolezen, ponesrečba, preskušnje, onemoglost itd. V takih slučajih ne dajejo zavarovalne družbe nikake podpore; pač pa iste dobite pri bratskih podpornih društvi ali Jednotah.

Naši domovi potrebujejo predvsem podpornih, bratskih društev. Potrebujejo jih v materijalnem in moralnem oziru. Srečna družina, oziroma dom je bodočnost našega ameriškega naroda radi tega, ker sloni vsa naša država na temelju bratoljubja, demokracije in enakopravnosti. Vse to nam pomaga tudi pri naši amerikanizaciji.

Lahko smo veseli, če pomislimo v obče, da duh ameriškega fraternalizma še ni mrtev, ampak je samo malo zaspal. Treba je torej istega samo obuditi, da bo prešinil srce vsake, v Ameriki živeče osebe in sicer v duševnem prebujenju. Treba je ljudem dokazati pomen pravega bratoljubja po načelu Onega, ki je človekoljubje prvi učil in priporočal. Ko bomo enkrat to dosegli, potem bo ameriški fraternalizem slavil svojo največjo zmago.

Društvena naznanila in dopisi

SILVESTROV VEČER PITTSBURŠKIH DRUŠTEV.

Vsa ona pittsburška društva, katera so se odzvala za skupno veselico ali Silvestrov večer, dne 31. decembra t. l. (št. 15, 33, 41, 50, 81), s tem uljudno prosim, da pošljejo po tri člane delavce na to veselico, to velja za moška društva; žensko društvo pa naj pošlje šest svojih članic, ki bodo na tej veselici pomagale. Tako je bilo sklenjeno na izvanredni seji dne 30. novembra.

Nadalje prosim vse članstvo teh društev, da se v polnem številu vdeležijo te veselice. In tudi prosim vsa ona društva, katera se niso z nami strinjala za prireditev Silvestrovega večera, da vseeno pridete na to veselico, kakor tudi vsi ostali pittsburški Slovenci in Slovenke in tudi bratje Hrvatje, da nas obiščete v velikem številu, ker ravno ta dan se bomo poslovili od starega leta 1924 in da skupno pozdravimo novo leto 1925, tako da si lahko eden drugemu sežemo v roke in nazdravimo: Srečno novo leto!

Ne samo to, imeli bomo tudi domačega newyorčana za okrepčilo. Vstopnina znaša 35 centov za osebo; začetek bo ob 7. uri zvečer; igrala bo izvrstna godba; vso drugo postrežbo bo imel v oskrbi tozadevni pripravljalni odbor. Zato vas uljudno vabim, da pridete vsi brez izjeme. Na veselo svidenje!

Frank Trempus.

Iz urada društva sv. Štefana, št. 1, Chicago, Ill.

Naše društvo je imelo svojo letno zborovanje dne 6. decembra t. l.

Na omenjeni seji se je volil odbor za prihodnje leto 1925 s sledečim izidom:

John Zefran, predsednik; Joseph Zupancich, podpredsednik; Louis Železnikar, finančni tajnik; John Gottlieb, zapisnikar; Frank Grill, blagajnik; Andrew Glavach, Louis Bobich, Joseph Sluga, ml., nadzorniki; Math Tomshe, maršal; John Tomshe in Joseph Sluga, st., zastavonoše; Anton Zidarich, vratar; Dr. J. E. Ursich, društveni zdravnik. Vsi navedeni uradniki so bili ponovno soglasno izvoljeni v društveni odbor. Seja in volitve se je vršila v najlepšem redu.

Naše društvo je v minulem letu lepo napredovalo v članstvu kakor tudi v finančnem oziru.

Zato naše društvo nudi izvanredno lepo priložnost vsem rojakom, kateri še niso pri društvu in K. S. K. Jednoti. Društvo je določilo prosto pristopnino, zato rojaki, kateri še niste zavarovani pri nobenem društvu, požurite se. Stariši, vpišite svoje otroke v mladinski oddelek, ker ta mesec je še prost pristop in asesment za prvi mesec.

Društvo bo imelo maškeradno veselico dne 8. februarja v korist svoje blagajne.

Vesele božične praznike vsem članom in članicam našega društva in K. S. K. Jednote.

Louis Železnikar, tajnik.

NAZNANILO.

Društvo sv. Jožefa, št. 2 v Jolietu, Ill., je imelo svojo letno sejo dne 7. decembra in volitev odbora za prihodnje leto. Izvoljeni so bili v urade sledeči sobratje:

John Kramarič, predsednik, ponovno izvoljen; Anton Golobich, podpredsednik, ponovno izvoljen; John Plut, tajnik, ponovno izvoljen; Martin Kramarič, zapisnikar, ponovno izvoljen; Anton Glavan, blagajnik, ponovno izvoljen; nadzorniki: John Zivetz, jr., Louis Martinčič, Anton Russ; ravnatelj Michael Zoran; bolniška nadzornika Anton Trdič in Math Količ; zastavonoše: John L. Vidmar, jr., Anton Golobich, jr., Peter Plut, Joseph Videtich No. 3, Joseph Zelko; maršala Joseph Videtich No. 2, Joseph Buchar.

Ponovno opominjam člane, ki še niso plačali asesmenta za to leto, da to storijo do 20. decembra, da mi bo mogoče predložiti čisti račun nadzornikom ob koncu leta. Kdor se ne bo oziral na ta poziv, naj suspendacijo sam sebi pripiše. Člani na potnih listih bodo dobili pravočasno račun za prihodnjih šest mesecev; v vsakem drugem slučaju naj se obrnejo n apodpisanega tajnika.

S sobratskim pozdravom na vse članstvo K. S. K. Jednote in vam voščim vesele božične praznike in srečno novo leto. Mnogo uspeha pri društvih in Jednoti;

John Plut,
1201½ N. Hickory St.,
Joliet, Ill.

Iz urada društva sv. Jožefa, št. 7 v Pueblo, Colo.

Glavna letna seja našega društva se bo vršila v nedeljo dne 21. decembra, 1924 in sicer po sledečem redu: Z ozirom na to, ker je društvo jako veliko, je nam nemogoče asesment pobirati ter obenem obdržavati glavno letno sejo, zato bomo pričeli s plačevanjem asesmenta točno ob 9. uri zjutraj. Asesment se bo pobiral do 12. ure. Torej pridite plačat že dopoldne.

Točno ob 2. uri popoldne se prične glavna letna seja. Te seje se naj vdeleži vsak član društva. Na tej seji se bo sprejelo tudi nekaj novih članov in v prilog pridejo vse važne reči v korist društva in Jednote, kakor tudi volitev novega odbora za leto 1925.

Torej zapomnite si: **plačevanje asesmenta od 9. ure zjutraj ter do 12. ure. Seja bo pa ob 2. uri popoldne v društveni dvorani.** Odbor društva pričakuje največje vdeležbe.

Z bratskim pozdravom,

John Germ, tajnik.

Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill.

Tem potom se naznanja vsem članom našega društva, da se je na redni seji dne 16. novembra t. l. sklenilo, da se skupno vdeležimo sv. obhajila, četrto adventno nedeljo, to bo 21. decembra t. l. Zatorej so člani zgoraj omenjenega društva naprošeni, da opravijo svojo sv. spoved v soboto, dne 20. decembra in v nedeljo zjutraj, 7.45 pridite v šolsko dvorano in prinesite društvene znake (regalije) s seboj, da odkorakamo k osmi sv. maši in pristopimo skupno k mizi Gospodovi.

Obenem se tudi naznanja, da bo ravno ono nedeljo popoldne letna ali glavna seja. Dolžnost vsakega člana je, da se imenovane seje vdeleži, ker bo več zelo važnih stvari za rešiti in tudi se bo volil odbor za leto 1925; zatorej še enkrat opominjam, da se polnoštevilno vdeležite te seje. Ako bi kateri izostal brez važnega vzroka, ga zadene kazen po pravilih.

Ostanem vam udani sobrat in voščim vesele božične praznike vsem članom in članicam društva št. 8, kot vsemu članstvu K. S. K. Jednote.

Matthew Buchar, tajnik.

Društvo sv. Roka, št. 15, Pittsburgh, Pa.

Članom našega društva se tem potom naznanja, da se vrši prihodnja glavna letna seja dne 21. decembra to je kakor po navadi tretjo nedeljo v mesecu, v navadnih prostorih K. S. Doma na 57. St. Pozivljajo se vsi člani omenjenega društva, da se te važne seje vdeleže. Ker bo tudi volitev uradnikov za prihodnje leto, se je na zadnji seji sklenilo, da vsak član, kateri se glavne seje ne vdeleži, plača 50 centov v društveno blagajno. Zato pričakujem, da pridete vsi člani na sejo, kjer bomo skupno ukrenili vse potrebno za napredek našega društva in K. S. K. Jednote.

Pozdrav na vse članstvo,

V. Besal, tajnik.

NAZNANILO

Iz urada društva sv. Frančiška Saleškega, št. 29, Joliet, Ill.

Naše društvo je imelo svojo glavno zborovanje v nedeljo 7. decembra. Brat predsednik, Martin Težak je otvoril zborovanje ob 1:30 popoldne in v lepih besedah nagovoril članstvo ter mu priporočal mirno in složno delovanje v prospeh in za lepši napredek društva in Jednote. Glavno zborovanje se je vršilo v lepem redu, kajti sprejeto je bilo veliko novih točk, katere bodo v velik napredek in korist društva.

Sklenjeno je bilo, da vsi člani, kateri so pristopili v društvo od 1. oktobra do sedaj, da se jim povrne $1.75, kar so plačali za regalijo in pristop v društvo. Istotako je prosta pristopnina za vse, kateri bojo pristopili do 1. aprila, 1925, ali tekom kampanje, in še zraven prostega pristopa dobi vsak novo pristopli član za nagrado novo krasno društveno regalijo. Zatorej je vsakemu rojaku dana lepa priložnost, da lahko pristopi v naše društvo z malimi prispevki, zraven mesečnega asesmenta plača $1 za pristop v Jednoto, 25 centov za vrhovnega zdravnika, vse drugo pa je prosto. Zatorej rojaki Slovenci in Hrvati, kateri še niste pri društvu, se vam nudi lepa prilika, da pristopite sedaj v naše društvo in vsak bo lahko ponosen, da je član našega društva in Jednote.

Nadalje naznanjam članstvu, da za leto 1925 so bili izvoljeni sledeči uradniki: Predsednik Martin Težak, podpredsednik John Lekan, tajnik John Gregorich, zapisnikar Frank Laurich, blagajnik Peter Rozich, nadzorniki: John Butala, st., Simon Šetina, Peter Štefanich, bolniška obiskovalca Peter Mušich, Frank Stiglic st., zastavonoše Anton Škul, Anton Kambich, Ralph Težak, John Potočnik, Nick Matuševac, Frank Lukanič, ravnatelj Joseph Fabjan.

Nadalje opozarjam vse one člane in članice, kateri so zaostali z asesmentom pri društvu, da poravnajo svoj dolg do 25 decembra, da mi bo mogoče sestaviti o pravem času celoletni račun in nadzornikom v pregled izročiti. Zatorej brez vsakega nadaljnega opomina naj vsak poravna svoj dolg za to leto do 25. decembra, če ne, se bo postopalo ž njim po pravilih društva in Jednote.

Vsem članom in članicam našega društva in vsemu članstvu K. S. K. Jednote želim vesele božične praznike, srečno in uspešno novo leto!

John Gregorich, tajnik.

Društvo sv. Petra in Pavla, št. 51, Iron Mountain, Mich.

Naše društvo je na svoji glavni seji izvolilo sledeče odbornike za prihodnje leto: Predsednik Jakob Shwei, podpredsednik Valentin Pečar, prvi tajnik Anton Podgornik, drugi tajnik Frank Rihteršič, blagajnik Frank Sikora, nadzorniki: John Chinderle, John Kovačič in Anton Kosin, bolniški obiskovalci Joseph Grailer in Valentin Pershining, redar John Shwei, vratar Gašper Brce, banderonoša Anton Minisini, zastavonoša Josip Kosin, društveni zdravnik Dr. Dokery, odbornik dvorane Josip Katnik.

Voščim vsem bratom in sestram K. S. K. Jednote vesele božične praznike in srečno novo leto. Ostajam vaš sobrat,

Anton Podgornik, tajnik.

Društvo sv. Srca Jezusovega, št. 70, St. Louis, Mo.

Ker se meseca decembra vrši glavna letna seja, kjer bo treba voliti uradnike za prihodnje leto, zato prosim vsakega posameznega člana, da se te glavne seje dne 21. decembra zanesljivo vdeleži; pričetek seje bo točno ob 2. uri popoldne. Pridite torej vsaj na letno sejo, da si izvolite dobre uradnike za prihodnje leto; če ne bo članov na sejo, se ne bo niti moglo izvoliti urada. Obenem pa tudi želim, da bi se malo potrudili in pripeljali kaj novih članov in članic na sejo, da bo tudi naše društvo napredovalo. Če si zavihamo rokave in začnemo krepko agitirati, sem prepričan, da bo vsak član dobil enega novega kandidata ali kandidatinjo za društvo. Torej naj vsakdo stori svojo dolžnost ne pa ugovarjati. Le pomislite razne podpore, če vas kaka nesreča zadene; na ta način vam bo agitacija lahka za oba oddelka. V mladinski oddelek je pristopnina prosta, za vsakega novega člana ali članico, v odrastlem oddelku pa dobite $1 nagrade; storite torej vsak svojo dolžnost, osobito sedaj za časa jubilejne kampanje.

S pozdravom na vse članstvo,

Jos. Požek, tajnik.

Društvo sv. Antona Padovanskega, št. 72, Ely, Minn.

Članstvu našega društva naznanjam, da so bili na zadnji letni seji dne 7. decembra izvoljeni sledeči uradniki za prihodnje leto:

Predsednik John Pucel, podpredsednik John Otrin, tajnik Joe Palcher, jr., zapisnikar Louis Perušek, blagajnik John Otrin, bolniški načelnik George Peternelj, gospodarski odbor: John Schurk, John Zupančič in Joe Zgajner.

Seja se vrši vsako prvo nedeljo v mesecu ob 7:30 zvečer v Narodnem domu.

Joe Palcher, jr., tajnik.

Iz urada društva Marija Pomagaj, št. 79, Waukegan, Ill.

Tem potom naznanjam članom in članicam, da bo glavna letna seja tretjo nedeljo, dne 21. decembra točno ob 1. uri popoldne. Torej opominjam vse člane, da se te seje gotovo vdeleže. Kdor se seje ne vdeleži, plača $1 v društveno blagajno. Na tej seji imamo za rešiti več važnih stvari in izvoliti odbor za leto 1925. Dalje moramo na tej seji ukreniti kar je še treba glede 20 letnice, katero bo društvo praznovalo dne 4. januarja, 1925. O tem bom še poročal v "Glasilu." Razdelile se bodo tudi Spominske knjige K. S. K. Jednote.

Torej na svidenje dne 21. decembra.

S sobratskim pozdravom,

Ignacij Grom, tajnik.

Društvo Marije Sedem Žalosti, št. 81, Pittsburgh, Pa.

Uljudno se vabijo vse članice našega društva na prihodnjo sejo dne 21. decembra v K. S. Domu, 57th St., Pittsburgh, Pa., točno ob 1. uri popoldne. Ker bo na tej glavni seji volitev odbora za prihodnje leto, zato je dolžnost vseh članic, da se iste gotovo vdeležijo, ker imamo na dnevnem redu več važnih točk. Obenem prosim cenjene članice, da bodite previdne pri volitvi in da si izvolite odbor po svoji volji, da ne boste potem morda oporekale, "ta in ta ni dobra." Pomnite, da odbor ni nič kriv, on mora vedno delati po pravilih; tako je vedno bilo in še bo, pa če je odbor še boljši.

Dalje prosim one članice, ki zaostajajo z asesmenti, da poravnate svoj dolg na prihodnji seji, da bo lahko stari odbor čiste knjige izročil novemu.

K sklepu vas še enkrat prosim, da se vse vdeležite vsaj glavne seje; katera se iste ne vdeleži, bo plačala kazen kakoršno določajo društvena pravila.

S sosestrskim pozdravom,

Josephine Fortun, tajnica.

Iz urada društva sv. Alojzija, št. 88, Mohawk, Mich.

Pri glavni redni mesečni seji dne 7. decembra se je vršila volitev odbora za leto 1925. Izvoljeni so bili sledeči: Predsednik George Hribljan, podpredsednik Joseph Gerdešič, tajnik in blagajnik Joseph N. Rozich, drugi tajnik John Spreitzer, nadzorni odbor za dve leti Marko Cop, John Spreitzer, Nik Javor, za eno leto Joseph Kramarič, Joseph Jakobčič, Blaž Grgurič, bolniški obiskovalci: za Ahmeek Joseph Grdešič, za Mohawk, Joseph Kramarich, za Copper City Nik Javor, za Calumet John Spreitzer.

V času, ko je bila razpisana jubilejna kampanja naše K. S. K. Jednote je članstvo določilo, da je prosta pristopnina v naše društvo in ostane za tri mesece od 1. januarja do 31. marca, 1925; torej zdaj se nudi vsakemu lepa priložnost, kateri ima mnenje pristopiti v društvo, naj pristopi k solventni K. S. K. Jednoti, ker znaša solventnost aktivnega oddelka 118%, mladinskega pa približno 122%. Od časa, kar posluje bolniška centralizacija, od leta 1921 je na rokah gotovine približno devet tisoč dolarjev. Ali ni to lep napredek v tem času? Znam, da se tudi nikomur bolniške podpore ne odklone, ako se ravna po pravilih; to mi je dobro znano iz skušnje pri našem društvu.

Torej, ako še nisi član ali članica našega društva in K. S. K. Jednote, pristopi na prihodnji seji. Ne odlašaj več, ker mogoče bo prepozno? Zavaruješ se lahko od $250 do $2,000. Izbereš si lahko dosmrtninsko ali 20 letno zavarovalnino. Ako rabiš kaj pojasnila, obrni se name in ti lahko dokažem resnico.

Obračam se tudi na vse tiste člane, ki niso bili na zadnji seji, da pridete gotovo na prihodnjo sejo. Na zadnji seji smo odobrili neko važno točko; na prihodnji seji jo boste čuli iz zapisnika; poleg tega sledi tudi finančno poročilo za leto 1924; torej pričakujem polnoštevilne vdeležbe.

Voščim vesele božične praznike vsem glavnim uradnikom K. S. K. Jednote in vsemu članstvu.

S sobratskim pozdravom,

Joseph N. Rozich, tajnik.

Društvo sv. Genovefe, št. 108, Joliet, Ill.

S tem naznanjam izid letne seje našega društva z dne 7. decembra t. l. Seja se je vršila v najlepšem redu ob obilni vdeležbi članic, kakor vsako leto zbranih ob tem času.

V odbor za prihodnje leto so bile izvoljene sledeče:

Predsednica Jean Težak, podpredsednica Mary Musich, tajnica Antonia Struna, 1016 Wilcox St., zapisnikarica Ana Vardjan, blagajničarka Mary Golobich, nadzornice: Mary F. Laurich, Agnes Buchar, Mary Buchar, bolniški odbor: Mary Kapele in Frances Jaklich, reditelica Elizabeth Vardjan, društveni zdravnik Dr. Martin Ivec, društveni duhovni vodja, Rev. John Plevnik.

Nadalje vam kot zopet izvoljena tajnica društva iskreno priporočam, da ne pozabite agitirati za naše društvo in Jednoto. Naše društvo je določilo prosto pristopnino in plača tudi za pregled zdravnika; torej se nudi lepa prilika vsem, katera hoče pristopiti k nam. Trdno upam, da se bo vsaka sosestra potrudila in do tedaj, 31. marca pridobila kako novo članico.

Začetkom januarja priredimo zopet društveno veselico, o tem poročam prihodnjič.

Vesele božične praznike vsem članicam našega društva in vsemu članstvu K. S. K. Jednote.

Antonija Struna, predsednica.

K. S. K. Jednota

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.
GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
Solventnost aktivnega oddelka znaša 100.18%; solventnost mladinskega oddelka znaša 121.43%
Od ustanovitve do 1. decembra, 1924 znaša skupna izplačana podpora $2,432,962.00.

GLAVNI URADNIKI:
Glavni predsednik: Anton Grdina, 1053 East 62nd St., Cleveland, Ohio.
I. podpredsednik: Matt Jerman, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colo.
II. podpredsednik: Anton Skubic, P. O. Aurora, Minn.
III. podpredsed.: Mrs. Mary Prisland, 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.
Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomožni tajnik: Steve G. Vertin, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik: John Grahek, 1012 N. Broadway, Joliet, Ill.
Duhovni vodja: Rev. Luka Gladek, 305 So. Second St., Steelton, Pa.
Vrhovni zdravnik: Dr. Jos. V. Grahek, R. 303 Amer. State Bank Bldg 300 Grant St. at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:
Frank Opeka, 26—10th St., North Chicago, Ill.
John Jerich, 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
John Germ, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.
John Zulich, 15301 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio.
Martin Skukla, 811 Ave. "A", Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:
John R. Sterbentz, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.
Martin Kremesec, 2004 Coulter St., Chicago, Ill.
Frank Trempush, 42—48th St., Pittsburgh, Pa.

PRAVNI ODBOR:
John Dechman, Box 529 Forest City, Pa.
John Murn, 42 Halleck Ave., Brooklyn, N. Y.
John Butkovich, 1201 So. S. Fe Ave., Pueblo, Colo.

UREDNIK "GLASILA K. S. K. JEDNOTE":
Ivan Zupan, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Telefon: Randolph 628.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročnino pa na "GLASILO K. S. K. JEDNOTE", 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

MOJA PRVA BOŽIČNA POSLANICA.

Dragi mi sobratje ni sosestre:

Prvo leto mojega predsedništva pri K. S. K. Jednoti se bliža h koncu; vsled tega sem se odločil priobčiti v tej številki "Glasila" svojo prvo božično poslanico, namenjeno vsemu članstvu naše podporne organizacije.

V posebno čast in ponos si štejem, da sem nastopil to odgovorno uradno mesto baš ob 30 letnici K. S. K. Jednote. Koliko veselja, navdušenja, spoštovanja in priznanja sem že užil za svoje, dosedaj še malenkostno delo, tega vam ne morem opisati. Minuli so naši slavnostni ali jubilejni dnevi in shodi po raznih naselbinah na iztoku, severu in zapadu. Vse to si bom ohranil v trajnem spominu na leto 1924, koje je prineslo nekak preporod pri naši organizaciji in tudi med našimi katoliškimi Slovenci v Ameriki. Na naš dosedanji uspeh smo lahko ponosni, kojega smo dosegli z agilnostjo in z združenimi močmi po znanem geslu:

"Dejanje bodi nam življenje celo,
dejanje v blagor naroda;
vsi složno pojdimo na delo,
nam geslo bodi:
'Vsak za vse, in vsi za enega'!"

Naravno, da smo morali pri tem prestati od strani naših nasprotnikov marsikako grenko preskušnjo, na katero se pa nismo dosti ozirali. Kot predsednika prve in najstarejše slovenske podporne organizacije so me na različne načine napadali in blatili, ker sem se vedno potegoval za našo K. S. K. Jednoto in za pravično stvar. V moje največje zadoščenje ste mi pa vi, dragi sobratje in sosestre, ta čas vedno stali na strani, in še več: kako krepko ste se javno potegovali za me. Čast in hvala vam zato! Iskrena vam hvala za vašo vdanost, ljubezen in naklonjenost napram meni v minulem letu; upam, da bo nas vse tudi v bodoče vezala prava bratska ljubezen, vdanost in odkritosrčnost in zvestoba.

V tem prijetnem upanju vam torej voščim blagoslovljene in vesele božične praznike ter srečno in uspešno novo leto!

Naj vam odmeva krasna melodija božične pesmi v vaših srcih ne samo na dan rojstva našega Gospoda, ampak tudi sleherni dan čez leto. Naj vam odmevi božičnih zvonov polnijo srca z veselimi občutki. Naj vas Božji mir, katerega so božično noč naznanjali nebeški krilatci, spremlja na vseh vaših potih, pri vseh vaših dejanjih in nehanjih. Naj se v vaših srcih utrjuje dobra volja, da vam bo življenja cesta vedno gladka. Naj se vam prihodnje leto uresničijo vse srčne želje. Naj vam bo sreča mila pri vašem delu in podjetju in naj vas večni Stvarnik obvaruje vsega zla v prihodnjem letu!

Pozabimo sedaj, kar smo storili dobrega drugim; spominjajmo se pač onega, kar so drugi nam dobrega učinili. Mi ne smemo delati dobrega zase, ampak za druge — za naše sobrate in sosestre, ker smo vsi člani ene podporne družine — K. S. K. Jednote. Delajmo, delajmo sedaj, ko smo še jaki in čili; bomo počivali na stara leta. Glejmo osobito, da dosežemo zaželjeni cilj naše jubilejne kampanje, da bo K. S. K. Jednota štela dne 31. marca prihodnjega leta 25,000 članov in članic v obeh oddelkih!

Ne prezrimo naše mladine! Pravkar sem čul, da je meseca novembra pristopilo 203 novih članov in članic v mladinski oddelek. Čast in ponos vsem agilnim društvom, osobito pa še društvu št. 29 in št. 2 v Jolietu, Ill.

Naj skuša vsak član in članica v praznikih pridobiti za Jednoto po enega novega kandidata; to bo najlepši novoletni dar naši Jednoti, osobito pa meni!

Vdani vam
ANTON GRDINA, glavni predsednik K. S. K. J.
Cleveland, O., 17. decembra, 1924.

PRAV VESELE IN ZADOVOLJNE BOŽIČNE PRAZNIKE, TER SREČNO IN VESELO NOVO LETO!

ŽELIM VSEM ODBORNIKOM IN ODBORNICAM KRAJEVNIH DRUŠTEV, VSEMU ČLANSTVU NAŠE JEDNOTE IN PRIJATELJEM TER ZNANCEM.

JOSIP ZALAR, gl. tajnik K. S. K. J.

Iz urada društva sv. Janeza Krstnika, št. 143, Joliet, Ill.

Vsem članom našega društva se tem potom naznanja in prosi, da se gotovo vdeležije prihodnje ali glavne seje dne 21. decembra, 1924, v dvorani cerkve sv. Jožefa, na kateri bo volitev odbornikov za leto 1925.

Vsak član bo zapadel $1 kazni, ki se ne vdeleži te seje. Izvzeti so le oni, kateri radi bolezni ne morejo priti in kateri so oddaljeni.

Torej pridite in dobro premislite, koga boste izvolili v odbor, kajti od dobrega odbora je odvisen napredek društva.

Nadalje opominjam vse one člane, ki kaj dolgujejo na društvenih asesmentih, da naj svoj dolg poravnajo na tej seji.

Vesel Božič in srečno Novo leto vsem članom in članicam naše Jednote želi s sobratskim pozdravom vdani vam

Steve Vertin, tajnik.

Vabilo na glavno sejo.

S tem uljudno prosim vse članice društva sv. Ane, št. 150, Cleveland, O., da se gotovo vdeleže glavne letne seje dne 21. decembra v Slovenskem Narodnem Domu ob 1. uri popoldne. Na tej seji bo volitev odbora za leto 1925 in bo na dnevnem redu še več drugih točk v prid društva. Ako kaka članica ta dan brez vzroka ne pride na sejo, bo morala plačati 50 centov kazni; izjema je le bolezen. Pridite torej vse, da bomo vsaj enkrat v letu vse skupaj zbrane.

S sosestrskim pozdravom,
Mary Globokar, tajnica.

Društvo sv. Jeronima, št. 153, Canonsburg, Pa.

Imenovano društvo si je na zadnji seji dne 7. decembra izvolilo iz svoje srede sledeče uradnike:

Predsednik Martin Žagar, podpredsednik John Recelj, tajnik John Pelhan, blagajnik Anton Bevc, ml., zapisnikar Anton Tomšič, nadzorniki: Josip Kresc, John Žigon, Frank Vende, bolniški odbor: John Bevc, Andrew Mesojedec, Jakob Kaplan, Frank Samsa, Matija Skedelj, zastavonoša Anton Polh, Alojz Polh in John Pleskovič, vodja Frank Krulc.

Vsem skupaj želim obilo uspeha v letu 1925.

S sobratskim pozdravom,
John Pelhan, tajnik.

Iz ureda društva sv. Mihalja, br. 163, Pittsburgh, Pa.

Naznanjam članom i članicam zgora omenjenega društva, osobito onima, koji nisu bili prisutni doći na prošlo sjednicu. 14. decembra o. g., nekojim je spričilo ovo, nekojim ono, zato do znanja svim, da ću ubirati asesment do 23. decembra o. g. Zato koji niste uplatili, da se požurite do gore označeneg dana. To vas molim, da nebi ni jedan član ili članica ostalu dužni asesmenta za ovu godinu 1924, bili u blizini ili na putni lišti. Zato vas prosim, ko je konac leta da se bolj knjige slože i računi i novem odboru predaju, kako treba čisti računi.

Isto vas opomenjam, da ću i decu upisevati u naše redove sve do zadnjega dneva decembra; zato svaka majka i otac se prose, da si decu daju osegurati dok je prosta pristupnina, mesečnina i knjižica.

Braćo i sestre, otaci i majke. Ni jedna organizacija, niti insurance ne nudi takove priljike za pristup dece i članstva kao da naša K. S. K. Jednota. Decu spremamo od 1. do 16. leta a odrastle člane od 16. do 55. leta; osmrtnina je od $250 do $2,000. Žurite se z delom i naprej dok je lijepa priljika.

Još ovo: Koji niste bili na sjednici, da bute znali, bute dobili svaki jenu knjigu za božični dar od spomena 30 letnice naše K. S. K. Jednote; koje ne bum mogal je da razdelim, neka si sam dojde ponju k meni u kuću, i lahko plati društveni asesment.

S pozdravom do svi članov i članic našega društva oba oddelka in K. S. K. Jednote. Prisrčne čestitke za vesele božične praznike i srečna vam bila nova godina 1925 svemu članstvu i glavnomu odboru. Neka vas Bog blagoslovi!

Matt Brezenik, tajnik.

Društvo sv. Vincenca, št. 182, Elkhart, Ind.

Na naši glavni seji dne 7. decembra je bil soglasno izvoljen ves stari odbor še za prihodnje leto; tako se tudi še v bodoče vršijo mesečne seje v Oblakovih prostorih na Hump Fillhouse Ave. in 21st St. Imena odbornikov:

Anton Trlep, predsednik; Mimmie Strukelj, podpredsednica; Mary Oblak, R. R. 5, Box 50, tajnica; Alojzija Prijatelj, blagajničarka; Amalija Trlep, zastopnica.

Pozdrav do vsega članstva in vesele božične praznike vam želi

Mary Oblak tajnica.

VABILO
na
VESELICO,

katero priredi društvo Marije Pomagaj, št. 190 K. S. K. Jednote v Denver, Colo., na starega leta (Silvestrov) večer, dne 31. decembra v Slovenskem Domu na Washington St.

Kakor vam je znano, cenjene sosestre, da smo sklenile na zadnji seji prirediti to veselico v korist blagajne našega, še mladega društva, zato vas uljudno vabim, da se označene veselice gotovo vdeležite. Zaeno vabimo na ta večer tudi vse Slovence in brate Hrvate iz naše naselbine, za vdeležbo se vam že vnaprej zahvaljujemo. Ta večer bo igrala domača godba, da se bomo lahko po domače zaobrnili in poskočili in na ta način staro leto v veselju spremili k zatonu.

Vsem skupaj kličem: Na veselo svidenje na našem Silvestrovem večeru!

Vesele božične praznike vsemu članstvu K. S. K. Jednote in mnogo uspeha pri sedanji kampanji.

Sosestrski pozdrav,
MARIJA PERME, tajnica.

Cleveland (Newburg), O. — Kadar pade malo drevo, napravi šum v svoji bližini, daljši krogi pa ne vedo za to. Ako je pa posekan stari in velik hrast, se strese zemlja pod njegovim padcem na daleč okoli in hrušč se razlega s hriba v dolino in doline v hrib.

Smrt je posekala v naši sredi tak hrast. Stegnila je svojo koščeno roko ter zadala smrtno hibo rojaku, katerega je poznala in čislala clevelandska občina splošno. John Lekan je bil eden izmed onih ljudi, kateri pridobivajo prijatelje, kjerkoli hodijo. Bil je veselega in prijaznega značaja ter poštenjak od nog do glave.

John Lekan je bil rojen v fari Zagradec, v Ameriko je prišel s svojim bratom Josipom, še kot mladenič, pred kakimi 25 leti. Delal je, kakor drugi, izpostavljen istim vplivom, kakor drugi, a ni se pokvaril, ni postal ošaben, kakor marsikateri; ni postal odpadnik, kakor jih je veliko. Ostal je pošten, veren ter si pomagal naprej, da je napravil svoj dom, preživljal je veliko družino, osem otrok. Pri vsem tem pa je imel še vedno čas za narodna in cerkvena opravila. Kjerkoli je bilo treba pomoči, Lekan je pomagal. Narod mu je zaupal in ni ga bilo podjetja, enega ali drugega, da bi John Lekan ne bil izvoljen predsednikom. Bil je več let predsednik družbe Narodnega Doma, bil je glavni cerkveni odbornik več let, bil je član sedmero različnih društev in menda prav vsakega preje ali sleje tudi glava. V tovarni je postal "forman," zmožen je bil angleščine kakor slovenščine in tako res pravi ameriški Slovenec.

Pred dvema leti pa ga je za-

Kako Zaslužijo Denar doma na njih domu

Ženska je zaslužila $70.00 mesečno skozi tri leta ob prostem času, poleg tega, da je skrbela za dom in njeno družino. Tisoče njih obrača svoj prosti čas v to, da si zasluži nekaj dolarjev.

Li si niste večkrat želeli, izvedeti kak praktični način kako si prislužiti kak cent doma na vašem domu? Seveda ste —in počuli ste, da nedvomno mora biti kak način za stalno domače delo s čemur si bodete nekaj prislužili in nele malenkosti, temveč tako, da vresnici pride nekaj dolarjev. Je pa seveda le dober način zato in ta je takozvani AUTO KNITTING.

Pustite, da vam pojasnimo naš način kako si lahko zaslužite "posebej kak cent brez, da bi vam jemalo vaš redni čas za vaša domača opravila. Sicer pa poslušajte kaj pravi Mrs. Frank Ungerjeva — o načinu teh domačih dohodkov s Auto Knitting.

Po Mrs. Frank Unger

Ko sva se poročila moj mož in jaz sva skrbela, da sva plačala pohištvo. Vsako soboto popoldne, redno kot ura, sem vzela vse račune in on dal svojo ček knjigo in sva poravnala vse dolgove. Navadno sva dejala "počistimo tablo" čisto. Seveda nazaj v teh časih je bilo več gotovine za izplačat računo in včasih je celo ostalo kaj za par gledališčnih listkov ali kako drugo zabavo. Kar naenkrat sem opazila, da nama na en ali drugi način ne preostaja ni več. Cena potrebščinam se je višala in moj mož je pričel bolj sivo gledati ko je črpal in jaz tudi sem bila v skrbeh.

Naši stroški so od časa do časa vedno naraščali. Mojega moža plača je še skoro zadostovala za navadne dnevne potrebščine, brez, da omenjam obleko. In tako je šlo naprej mesece, smo stiskali in skušali, da bi prišli ven z dohodki.

Jaz sem pa pričela misliti kaj naj bi ukrenila in kako bi pomagala. Mislila sem gotovo mora biti kak način. Iti ven za delom je bilo nemogoče, ker sem imela štiri meseca staro dete za pazit poleg soproga.

Preostala mi je samo ena stvar,

Kako naj zaslužim kak denar?

jaz moram dobiti kakšne vrste domače delo, ki se bo izplačalo. Kaj naj storim?

Pričela sem gledati v mesečnike "magazine" in časnike za kako izplačljivo delo. Postala sem že precej obupana v mojem iskanju, ker ničesar se ni pokazalo na površja za mě.

Potem nekega dne odprem časnik, da pogledam kot navadno če je kako delo zame in na eni strani sem opazila "KAKO SI JAZ ZASLUŽIM DENAR DOMA". Pričela sem to čitati in postala sem vsa zmedena. Bilo je o neki ženski katere mož je dobil malo plačo — skoro ne dovolj za navadno življenje v draginji, ki je bila ta čas. Želeč si zaslužiti kak denar posebej enako kakor jaz. Ampak ona je imela dva otroka, ter ji ni bilo mogoče iti delat drugam, razun ako bi se dobilo nekaj za delati doma ob proste mčasu. Bil je slučaj prav do pike enak mojem.

Mrs. Frank Unger

Tako si je končno vseeno dobila izplačljivo delo na dom — izdelovati nogavice na ročnopletejoči stroj in kako ji je družba plačala za izdelovanje istih in jo zalaga s bombažem za vsako pošiljatev nogavic poslanih družbi. Ime te družbe je bilo Auto Knitter Hosiery Company in nastnajeni so bili v Buffalo, New York.

Jaz sem na to pisala eno pismo ti družbi naj poda vsa pojasnila. V par dneh sem imela odgovor s pojasnilom o tem stroju in kako se imam ravnati glede tega dela na mojem domu. Takoj sem bila iznenadeno vesela.

Moj mož, ni veliko zaupal v to stvar. Končno je pa le rekel: "Tvoja razsodnost je navadno precej dobra", če ti resnično verjameš, da boš kaj zaslužila s Auto Knitter strojem, zakaj ne naročiti in poslati po enega.

Kako sem jaz pričela.

In to sem storila, poslala sem naročilo kakor hitro mi je mogoče bilo. In prav kmalu za tem je moj Knitter prišel. Kolikokrat si mislim kako lahko se je bilo meni naučiti delati z Auto Knitterjem, ko sem se vsedla in pazno čitala navodila kako delati s strojem. Če bi še bolj pazila, takoj ko sem prejela stroj, si mislim, da bi lahko kar prvi krat napravila pravo nogavico veliko hitrejše kot sem jo. Knjiga vam pove vse prav razločno. (V angleškem jeziku).

Poslala sem mojo prvo pravilno narejeno nogavico družbi Auto Knitter Company. Povedali so mi, da je izvrstna in da jih bodo oni kupili kolikor jih narediti morem. Meni se je to dopadlo. Bila sem vesela kot škrjanček! Našla sem pot za zaslužiti kak denar brez da bi pustila moj dom in otroka.

Kmalu zatem sem začela resno delati, vsako prosto minuto, ki sem se lahko odtegnila od hišnega dela. Prvi teden sem jih naredila le en ducat parov, ampak drugi teden sem jih napravila že dva ducata in taka naprej. Ves ta čas so mi prihajali čeki v plačilo od Auto Knitter Hosiery kompanije, za vsako pošiljatev izdelanih nogavic, ki sem jih jim poslala. Jaz mislim, da za to delo doma je velik pripomoček. Vedno bolj ljubim to delo. Najlepše od vsega pa je, da mi ni treba delati redne ure. Lahko pletem kadarkoli imam kaj prostega časa, poleg, da skrbim za mojega otroka in za domača hišna dela.

Moje navadne nogavice so bile vedno z veseljem sprejete in plačane od kompanije, izvzemši nekaj malega, ki sem jih morala predelati. Več stotin teh nogavic se je prodalo mojim prijateljem. Kadar jaz prodam en par eni družini, ni nikoli dolgo tega, ko si jih vsi moški in družine kupijo od dva do šest parov vsak. Jaz jih prodajam po $1.50 par in pritem napravim lep profit.

S tem denarjem zaslуženim na Auto Knitter stroju, smo dali prvo naplačilo na naš dom in računamo plačati še ostalo istim potem. Povrh pa sem dobila moje investicije večkrat povrnene.

Mislite si, kaj je pomenilo za nas imeti $70.00 ali več "posebej" denarja za moj zaslužek vsak mesec. In sedaj pa se nam vresničujejo sanje — da bomo imeli svoj mali dom. Naš Auto Knitter nam je to omogočil. Onim, ki žele zaslužiti postransko doma ob svojem prostem času, jaz iz srca priporočam Auto Knitter. Ni boljšega.

Kako tudi vi lahko narediti denar doma.

To je Mrs. Ungerjeve povest v njenim besedah. Ona pripoveduje kako je v 37 mesecih zaslužila $2,535.50—eno z drugim okrog $70.00 mesečno v teku treh let. Ona je vse to zaslužila po Auto Knitter Work Purchase Contraktu, in poleg tega bodete opazili, da je ona prodala del njenega dela na njeno ime za dobro ceno. To na domu kjer je treba skrbeti za moža in otroke in še domača hišna dela!

Mi smo naprosili Mrs. Unger, da vam ona pove njene skušnje s Auto Knitterjem ker smo želeli, da veste popolnoma kaj se lahko doseže doma na domu ob vašem prostem času. Njena razsodnost je je privedla, da se je naročila Auto Knitter in hitro prijela za ponudbo. Ne, vsaka nemore napraviti toliko s Auto Knitterjem, kot je naredila Mrs. Unger, ker nima enaka časa na razpolago in mogoče pa tudi ne dovolj energije za to delo, vsdar pa ženske po vsem svetu si pomagajo "s postranskim" zaslužkom, brez, da bi morale pustit svoj dom. Morje tudi dobro zaslužiti z pletnim strojem ob prostem času. Zakaj bi tudi Vi ne storili enako?

Mogoče res nimate toliko prostega časa kot ga ima Mrs. Unger. Mogoče bi Vi lahko delali le nekaj malega vsak dan za to delo, sicer pa kot vam razjasnuje Mrs. Unger, to delo lahko primete v roke kadar koli hočete, pletete dokler hočete in pustite ali nehate kadar vas je volja. Auto pletenje se vam splača s potoma, kolikor dela napravite.

Izvedite še danes o našem Auto Knitter!

Natančno in jasno povedano tu je naša ponudba. The Auto Knitter Hosiery Company, se sporazumi z vami, da kupi od vas vse "Olde Tyme" standard nogavice, ki jih spletete na Auto Knitter stroju in jih nam pošljete, plača vam določeno ceno. Ček za plačilo vam pošljemo točno za vsako pošiljatev. Pošljemo vam tudi dovolj bombaža za Olde Tyme nogavice kolikor nogavic nam pošljete, tako, da imate vedno dovolj bombaža na rokah za delo nogavic.

Vsa pojasnila so zastonj.

Gotovo bodete hoteli še več vedeti o tem stroju, ki je pomagal Mrs. Ungerjevi in tisoče drugim ljudem vse povsod po deželi. Pišite nam takoj po vse navodilne listine in knjige in čitajte o zadovolnih skušnjah s Auto Knitter lastniki. Poizvedite vse o priliki, ki se vam nudi zaslužiti denar. Zapomnite si, da Mrs. Unger si zgubljala čzan za dobiti informacije. Vi ste na njenem stališču danes. Boste li ravnali po njenem vzgledu? Samo napišite vaše ime in naslov na spodnji prostor. THE AUTO KNITTER HOSIERY COMPANY, INC., Dept. 36, 630-638 Genesee Street, Buffalo, N. Y.

"Pijonerji v domači industriji pletenia — edini izdelovalec pravih Auto Knitter — nobena zveza z nobeno drugo družbo."

POŠLJITE KUPON ZA TO PONUDBO

THE AUTO KNITTER HOSIERY CO., Inc.,
Dept. 36, 630-638 Genesee St.,
Buffalo, N. Y.

Pošljite mi vse navodila in pojasnila o Champion Money — izdelovatelju. Jaz hočem izvedeti natančno kako zamorem zaslužiti denar doma ob mojem prostem času z Auto Knitter. Prilagam vam 2 centa poštno znamko za pokritje poštnine. To se razume da me to absolutno ničesar ne obvezuje.

Ime _____

St. _____ in ulica _____

Mesto _____ Država _____

dela težka bolezen. Zadel ga je mrtvoud. Lani ga je napadel v drugo in pred nekaj dnevi ga je tretji udarec postavil na rob groba. Boril se je le nekaj dni in končno, previden z vsemi sv. zakramenti, je zaspal v Gospodu. Njegov pogreb je bil od domačih in drugih ljudi splošno spremljan. Kdor je le mogel se je vdeležil, ker vsakdo, ki ga je poznal, ga je imel rad. Slovesno zadušnico je daroval Father Oman ob asistenci Rev. Ludvik Viranta in pa domačega kaplana Rev. John Weber-ja. Člani sedmih društev so ga spremili na Kalvarijo, kjer bo počival, dokler ga ne prebudi angelski glas.

In tako je padel hrast, narodna opora se je sesedla, da se je potreslo podnožje naše naselbine. Bodi mu ohranjen blag spomin! Naj počiva v miru in naj mu sveti večna luč!

CLEVELANDSKE VESTI.

—Najstarejše in največje društvo K. S. K. Jednote v naši naselbini, društvo sv. Vida, št. 25 je imelo minulo nedeljo popoldne svojo letno sejo ob obilni vdeležbi članov.

Na tej seji je društvo določilo še za prihodnjih šest mesecev prosto pristopnino v društvo; dalje se je sklenilo prirediti enkrat pred pustom veliko plesno veselico v korist nove cerkve sv. Vida. Bolniška centralizacija ostane po starem.

Odborniki za prihodnje leto: Anton Sterniša, predsednik; Josip Zulich, podpredsednik; Anthony J. Fortuna, tajnik; Josip Zakrajšek, zapisnikar; Ignac Stepic, blagajnik; nadzorniki: Josip Ogrin, John Widerwohl, Ivan Zupan; bolniški nadzornik Josip Ogrin, vratar J. Korenčan, zastavonoša John Modic, društveni duhovni vodja Rev. J. B. Ponikvar, društvena zdravnika Dr. Seliškar in Dr. Oman. Vsi uradniki so bili soglasno izvoljeni.

—Vsi člani društva sv. Vida, št. 25, so uljudno prošeni, da se na Božični dan, dne 25. decembra zbirajo ob 10. uri dopoldne v Knausovi dvorani, da se kot običajno vsako leto vdeležimo slovesne sv. maše ob 10:30 v naši farni cerkvi. Vsak član naj prinese regalijo s seboj. Pridite v obilnem številu.

A. J. Fortuna, tajnik.

—V noči med minulo soboto in nedeljo so nepoznani banditi zapeljali s trukom na prazno dvorišče pri trgovini John Gornika, 6217 St. Clair Ave. Nato so lopovi razbili železno omrežje zadaj za trgovino in udrli v trgovske prostore, kjer so pobrali skoro vse, kar so mogli odnesti. Kot čujemo je Mr. Gorniku ukradenih 70 novih oblek, zimskih sukenj in drugega blaga. Mr. Gorniku je storjena ogromna škoda, najmanj $3,000 vrednosti blaga je odnešenega in odpeljanega. To je že tretji rop v naši naselbini tekom enega tedna. Vlom pri Mr. Gorniku, se je moral zvršiti okoli ene ure zjutraj, med hudim viharjem. Upamo, da se bo policija potrudila, da pride banditom na sled.

PROŠNJA.

S tem uljudno prosimo vse one tajnike in tajnice krajevnih društev ki so nam obljubili skolektati denar za v Spominski knjigi priobčene oglase, da to prejkomogoče izvršijo; svoto naj se pošlje na upravništvo "Glasila K. S. K. Jednote." Mi bi radi vsaj do 31. decembra t. l. zaključili račune glede oglasov in celokupno svoto poslali na gl. urad Jednote.

Vsak tajnik in tajnica je prejel eno Spominsko knjigo v to svrho; priobčen oglas naj pokaže onim strankam, ki so naročile eno osminko ali eno šestnajstinko oglasa; vsem naročnikom oglasov za celo stran, pol ali četrt strani smo že mi knjigo odposlali z računom ured.

Upravništvo Glasila K. S. K. Jednote.
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, O.

Nekaj o stavbinskih društvih.

Posojilno in stavbinsko društvo bi morala imeti vsaka količkaj večja slovenska naselbina. To društvo je navečji gospodarski blagoslov za vsako naselbino. Delavci živimo od rok do ust. Ko prejmemo plače, moramo se od ust odtrgati, ako hočemo, kak cent na stran dati. Ti centki in dolarčki se pa večkrat potrošijo, ko jih je le nekaj skupaj za kako stvar, včasih neobhodno potrebno, a velikokrat tudi za nepotrebne stvari. Denar potrošimo in ni ga.

Vse drugače pa gospodarimo, ako pristopimo k stavbinskemu in posojilnemu društvu. Tam nas nauče na praktičen in zelo pameten način varčevanja. Razdeli svoje dohodke tako in tako in tega programa se drži. Sistem takih društev nas potem nekako avtomatično drži pri programu, da ne izstopimo iz njegove začrtane poti.

Naselbine, kjer imajo stavbinska društva so se gospodarsko dvignile. Začetno varčevanje je privedlo naše ljudi do onega spoznanja, da človek lahko s tisto svoto, ki jo mora plačevati za najemnino stanovanj, splača tekom nekaj let lastni dom. To misel jim je injektiralo ravno stavbinsko društvo. Ko so začeli hraniti tedensko ali mesečno so v kakih par letih prihranili par stotakov. Sprožil jim je kdo misel, "kupi si lastni dom." Je morda ugovarjal, da ne more. Ko je pa povedal koliko ima denarja, ga je morda vodstvo stavbinskega društva podučilo, kako lahko pride do lastnega doma, če hoče. Nekaj kapitala ima svojega, drugo si izposodi od posojilnega društva. Svoti, ki jo plačuje za najemnino doda morda še par dolarjev in zadostuje za mesečna plačila na dolg. Čez dobrih pet, šest let je dom plačan in napredek je dosežen. Postane lastnik lastne strehe, kateri si jo vsak varčen človek iskreno želi.

Za delavske družine, kakor tudi posameznike ni nič boljšega, kakor so posojilna in stavbinska društva. Temu društvu z vsem zaupanjem posojujete denar, ki ga vsak teden ali mesec prihranite in zopet, kadar potrebujete posojila, si ga od društva izposodite in dolg plačujete nazaj polagoma vsak teden ali mesec, dokler ga ne splačate.

Stavbinska društva so koristila že na tisoče in tisoče delavskih družin. Zato prav toplo priporočamo, pristopajte k stavbinskim društvom, kjerkoli je to mogoče. "A. S. in E."

IZ DOMOVINE.

Smrtna kosa. Dne 4. novembra, 1924 je umrl v Loškem potoku pri Ribnici g. Ivan Bartol, posestnik na Hribu, št. 58. Pokojnik je bil daleč okolu znan kot poštenjak in dober gospodar. Star je bil 75 let, več let je bil župan in ključar v Loškem potoku. Bil je mož, ki je užival splošen ugled in spoštovanje.

Ob mrtvaškem odru svoje žene se je ustrelil v limbuški župniji pri Mariboru posestnik Ivan Artnak. Skoro gotovo se mu je v žalosti zmešalo.

Vlak je povozil v nedeljo dne 23. novembra popoldne pri čuvajnici št. 8 blizu Stične 60 letno bajtarico Marijo Markovič iz Virja pri Stični. Ker je bila nesrečna gluha, ni čula prihajajočega vlaka. Vrglo jo je okolu 20 metrov daleč. Vsled dobljenih poškodb je revica kmalu umrla. Zapušča moža in štiri odrasle otroke.

Nečuven zločin znorele matere. V delavski naselbini družbe "Bosna" v Bosni je hipno zblaznela delavčeva žena Marija Kemeš v odsotnosti moža. Na zakurjen štedilniku je postavila veliko ponev z mastjo in hotela v njej speči svojega nad eno leto starega sinčka. K sreči je čul otrokov krik mimoidoči delavec in v zadnjem hipu iztrgal dečka iz rok pobesnele matere.

Grozen zločin alkoholika. Te dni je v Selih pri Zgornji Poljskavi bivši posestnik Simon Mlakar umoril svojo ženo in mrtvo obesil. Umorjena dobra, delavna žena, je bila mati več nedoraslih otrok. Mlakar je notoričen pijanec, ki je pognal po grlu posestvo, zaslužek in službo.

Kristan v zaporu priznal! Kakor znano, je bil Janez Kristan iz Spodnjih Pirnič pri zadnji poroti soglasno obsojen na smrt na vešalih, ker je letos spomladi roparsko umoril posestnico Marijo Zevnikovo iz Št. Valburge pri Smledniku. Pri dvodnevni razpravi je odločno tajil svojo krivdo, čeprav so bili proti njemu nagromadeni toliki dokazi, da je porotniški krivdorek bil soglasen. Vkljub temu so se slišali v javnosti tu pa tam glasovi, ki so izražali dvome o pravilnosti sodbe. V pomirjenje teh dvomljivcev bo gotovo služilo, da je Kristan sedaj v zaporu priznal v bistvu svoj čin. Nahaja se še vedno v zaporih deželnega sodišča, ker je vložil pomilostitveno prošnjo, ki je bila odposlana n apristojno mesto.

Poročil se je poslanec Josip Gostinčar z gdč. Faniko Bizjakovo iz Vižmarjev. Poročil ju je g. dr. Korošec.

Umrl je v Goričah nad Kranjem ondotni župnik g. Jernej Zupanc, star 69 let.

Studenec pri Krškem. Dne 23. 23. novembra se je vršila pri nas volitev novega župana, pri kateri je zmagala na celi črti S. L. S. Župan, kakor vsi svetovalci, so odlični pristaši S. L. S. Nasprotniki so popolnoma pogoreli.

Na Martinovo nedeljo smo dobili za našo župno cerkev bronasti srednji zvon. Vlile so ga "Strojne tovarne in livarne" v Ljubljani. Ob ogromni vdeležbi ljudstva ga je posvetil leskovški dekan g. Alojzij Kurent. Tako imamo tri bronaste zvonove: as 1,015 kilogramov, g 530 kilogramov in c 250 kilogramov. Studenška fara je lahko ponosna, da ima sedaj tako krasno ubrano zvonenje.

Obsojeni komunisti. Dne 27. novembra so bili pred celjskim sodiščem obsojeni sledeči komunisti zaradi zadnjih izgredov v Trbovljah: 24 letni Ivan Strojin, rudar v Trbovljah, je bil obsojen na dve leti težke ječe; 19 letni Ivan Berčič, rudar v Trbovljah, na 15 mesecev ječe; 27 letni Franc Kokalj, rudar v Zagorju, na eno leto težke ječe; 20 letni Ivan Hlebec, steklar v Zagorju, na eno leto težke ječe; 31 letni Ignac Fric, rudar v Trbovljah, na osem mesecev težke ječe, 21 letni Franc Klopčič, visokošolec v Ljubljani, na tri mesece ječe; 23 letni Ivan Janc, rudar v Trbovljah, na tva meseca težke ječe. Razen Klopčiča in Janca je bilo vseh pet obsojenih po zakonu o zaščiti države; Janc je bil obsojen samo radi hudodelstva goljufije, ker je napeljeval h krivemu pričevanju, Franc Klopčič pa po paragrafu 103 srbskega kazenilnega zakona, ker je predlagal resolucijo, s katero so na nekem shodu zahtevali, da se Sedej izpusti iz ječe. Strojin in Berčič sta bila razun zakona o zaščiti države obsojena tudi radi zbiranja orožja. Hlebec pa poleg zakona o zaščiti države še radi goljufije. Od 20 obtožencev je bilo torej obsojenih sedem, oproščenih pa 13 (Lipušek, Hudomal, Marn, E. Weinberger, Siter, Erjavec, Klinc, M. Weinberger, Kobilšek, Sluga, Kozer, M. Klopčič in A. Čečova.)

ČRNI ROBI POD OČMI. SVARILNO ZNAMENJE.

Pazite na črne robe pod očmi, ker ti naznanjajo, da niste docela zdravi. Zdrava oseba ne bo teh robov nikdar imela. Ako bolehate na ledicah, mehurju ali vsled trakulje, se bo to svarilno znamenje vedno pokazalo na vaših očeh v obliki črnih robov. Vaš želodec je v neredu polovico časa, kar vam jemlje moč telesa in življenja. Ako bolnik muči trakulja, lahko to na njegovem bledičastem obrazu takoj spoznate. Na tisoče se jih zdravi za kako drugo morebitno boleznijo, med tem ko ne znajo, da imajo pravi vzrok bolezni v sebi in to je trakulja. Znaki bolezni trakulje so sledeči: mali kosi trakulje se prikažejo, izguba teka, otožnost, belkast jezik, izguba [illegible], bolečine v hrbtu, glavobol, omotica in črnkasti obrobki pri očeh; težave v želodcu, rmenkasta koža, izguba na teži, slaba sapa iz ust, mržnja do dela in do življenja ni božjastni napadi. Vse to kaže da imate trakuljo v sebi, ki je včasih pa 50 čevljev dolga. Če trakulja zleze človeku v sapnik, ga lahko zaduši. Radi tega pazite pravočasno, da se te nadležnosti iznebite. Naročite Laxtan zdravilo še danes, koje vam takoj dopošljemo po prejemu $10.48. Naslov: The Laxal Med. Co. 945 Laxal Bldg. Box 963 Pittsburgh. Pa. — Laxtan je popolnoma nedolžno zdravilo, toda uspešno. Na prodaj v lekarnah. Navedite pri naročilu svojo starost. Da se pošiljatev zavaruje prištejte zraven še 25 centov.

STENSKI KOLEDARJI ZA LETO 1925.

Ker so se zadnja leta naši stenski koledarji med ameriškimi Slovenci tako priljubili in udomačili, smo jih zopet naročili večje število. Nekaj tisoč je že razposlanih in nekaj tisoč jih je še preostalo. Vsako slovensko hišo bi moral krasiti naš veliki stenski koledar. Tajnikom društev K. S. K. Jednote smo jih zastonj poslali, da bodo koledar obesili v zborovalni dvorani.

Pošiljamo jih tudi v stari kraj. En koledar stane 30 centov s poštnino vred; naročilu priložite denar ali pa poštne znamke. Pišite na:
ANTON GRDINA in SINOVI,
6019 St. Clair Ave., ali pa
1053 E. 62nd St., Cleveland, O.

Vesele božične praznike in uspešno Novo leto

Vam želi

SLOVENSKA POSOJILNICA

The INTERNATIONAL BUILDING & LOAN ASSOCIATION

6235 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

(V lastnem poslopju)

Zadnji mesec je poročal državni Superintendent Mr. Tannehill, da **noben drugi zavod ni pomagal toliko ljudem do svojih domov, kakor posojilnice širom Združenih držav".**

Ljudje vedno bolj spoznavajo, da je posojilnica najboljši prijatelj priprostega ljudstva v sreči in veselju, v nadlogah in potrebah. Zato nalagajo denar na te posojilnice in pomagajo bratom do svoje hiše in sebi, ker ves naloženi denar jim nosi obresti po

5%

Rojaki! Ob Novem letu se vam nudi prilika, da tam vložite svoj denar, kjer Vam **največ nosi** in sedaj vedite sami in povejte svojim prijateljem, da je naš denarni zavod THE INTERNATIONAL BUILDING & LOAN ASSOCIATION **prva in največja Slovenska posojilnica svoje vrste v Ameriki,** ki s svojim poslovanjem v preteklosti jamči varnost, postrežbo in točnost **v bodočnosti.**

SAMUEL GOMPERS UMRL.

BIL PREDSEDNIK AMERIŠKE DELAVSKE FEDERACIJE 43 LET.

San Antonio, Tex., 13. decembra. — Danes zjutraj ob 4. uri je na svojem povratku z Mehike umrl veteranski predsednik Ameriške delavske federacije (A. F. of L.), Samuel Gompers, star 74 let.

Gompers se je mudil v Mexico City uradnim potom, kjer ga je pred enim tednom napadla pljučnica; par ur po prihodu semkaj je izdihnil svojo dušo v hotelu sv. Antona. Njegove zadnje besede so bile: "Bog, blagoslovi našo ameriško institucijo; naj raste dan za dnem!"

Njegovo truplo bo prepeljano v Washington, D. C., kjer bo nekaj ur ležalo v glavnem uradu označene federacije, v sredo, 17. t. m. ga bodo pa pokopali v Sleepy Hollow, blizu Tarrytown-a, N. Y.

Vest o smrti Gompersa je prešinila vso ameriško javnost, osobito organizirano delavstvo. Pokojnik je namreč ustanovil danes 3 milijone članov broječo delavsko unijo (A. F. of L.), koji je predsedoval neprestano 43 let. Blag mu spomin!

—o—

100 letnica nabožne pesmi "Sveta noč."

Ker bo letošnji Božič poteklo ravno 100 let, odkar se je v vaški cerkvici v Arnsdorfu na Solnograškem prvič pelo prekrasno božično pesem "Sveta noč," bodo letos ta jubilej obhajali po celi Evropi, osobito v Avstriji in na Nemškem.

Tudi mi ameriški Slovenci ne bomo v tem zaostali; saj je vendar ta ganljiva božična pesem vsem znana. Pelo se jo bo po naših cerkvah in doma v družinskem krogu poleg jaslic ali božičnega drevesa. Kdor ima gramofon v svoji hiši, naj si omisli za sv. večer ploščo "Sveta noč," katere dobite pri slovenskih zlatarjih in trgovcih z muzikalijami.

—o—

ČUDEŽNI POJAVI V RUSIJI.

"Gudok," št. 173 popisuje predstavo v klubu železničarjev v Moskvi. Pri vhodu je velik plakat: "Bog-oče, bo-sin in CO. delniška družba." Zraven varstvene znamka: križ in steklenica vina. Komunističen mladenič v mašnem plašču se pobožno križa in vabi občinstvo. Na puščici in poleg je napis: "Žrtvujte za mračenje razuma!" V klubu se nahaja "Verski muzej" v komunističnem duhu.

Boljševik nadaljuje svoje bogoskrunske predstave. Ljudstvo pa odgovarja s tem, da hrepeni po čudežih. Same se prenavljajo stare ikone, z razpel teče v kapljah Jezusova kri.

"Pravda," št. 178 prinaša brzojavko iz Pitave o izbi, ki plaka s sveto vodo. Na tisoče kmetov je zapustilo poljsko delo in se je podalo zahvaliti Boga za ta dokaz Njegove milosti.

Kmetica je pravila časnikarju, da je sama videla, kako je otekel bogoskrunskemu komunistu jezik, ko je "pridigal" na tržen dan. "Tako velik je postal jezik, da ga ni mogel potegniti nazaj v usta."

V "Pravdi," št. 181 je dopis iz lakotnega središča v kamišanskem okraju, kjer je uničila suša vso letino do zadnjega klasa. Časnikar je vprašal kmete, kaj bodo. Odgovorili so, "da je že bilo znamenje. Deček je zagledal na polju svetlega starca s križem, ki je gledal v nebo. Starec je rekel, da se ponovi lakota več let, če ne bo branilo ljudstvo vere."

Kmet je prosil: "Usmiljenje! Še ena lakota, pa smo vsi mrtvi."

"Da," je odgovoril starec, "narod, ki pusti zasmehovati Boga, je zapisan pogibelji."

Ljudstvo išče rešitve in se vedno bolj zaveda, da je čas za duševno prerojenje.

—o—

POROKA V SOVJESKI RUSIJI

"Ženedeljnik sovjetske justice," št. 26, 1924 prinaša zakon, po katerem so veljavni za sovjetske oblasti edino civilni, uradno registrirani zakoni. Osebe, ki so se poročile v pravoslavni, katoliški ali drugi cerkvi se ne smatrajo kot zakonske in njihovi otroci nimajo pravic do dedščine. Ta zakon velja tudi za ves čas nazaj po 20. oktobru, 1917, to je letu boljševiškega preobrata. Poseben dodatek k zakonu dela izjeme za one okraje v Sibiriji, na Ukrajini in drugod, ker se niso mogle skleniti civilne poroke pred sovjetskimi oblastvi vsled državljanske vojske in sličnih vzrokov.

—o—

Hodite vsak dan, da boste dobrega zdravja.

Nobena stvar ni boljša za splošno zdravje človeka kot hiter dnevni izprehod. Hoja bo predramila ves zanemarjeni sistem ter razvila, ne le mišice na nogah, temveč tudi druge dele telesa. Napolnila bo pljuča z dobrim svežim zrakom, ki je neobhodno potreben za življenje in zdravje. Če delate v kakem uradu ali tovarni ves dan, vam bo izprehod približno ene milje ali več storil več dobrega kot nevemo kaj.

Če se sklanjate nad pisalno mizo ali strojem več ur, so vaša pljuča skrčena in polagoma se pivadite površnega dihanja. To je skrajno slabo za vas. Navadite se hoditi na prostem zraku ter od časa do časa globoko vdihavati. Izognite se zraku, ki je poln prahu. Daljši izprehod pred večerjo je idealen. Hodite domov z dela peš, če le mogoče. Zavživanje svežega zraka, predno greste spat, vam bo pomagalo k trdnemu spanju.

—o—

Dvanajst stvari, katere je treba pomniti.

Vrednost časa.
Veselje dela.
Vrednost značaja.
Vpliv vzgleda.
Modrost varčevanja.
Radost proizvajanja.
Uspeh vztrajnosti.
Dostojanstvo priprostosti.
Moč ljudomislosti.
Obveznost dolžnosti.
Čednost vztrajnosti.
Izboljšanje talenta.

—o—

Ne pozabite lepih nagrad razpisane kampanje!

BOŽIČ JE BLIZU!

Božični čas je čas spominov in darov. Na tisoče naših rojakov se bo tudi spomnilo svojcev v starem kraju ob tem času s primerno denarno pošiljatvijo.

Pri pošiljanju denarnih darov pa je ob tem času potrebno, da pridejo isti pravočasno v roke prejemnikov.

Naša banka je itak znana po svoji točnosti v pošiljanju denarja; za ta čas pa je storila še posebne ukrepe, da bodo njene pošiljatve tem hitrejše in zanesljivejše dospele na svoje mesto.

Ker ima naša banka svoje direktne zveze s pošto in zanesljivimi bankami v starem kraju, je v stanu dati pošiljateljem denarja najboljšo postrežbo.

Hitrost, zanesljivost in cena vam velevajo, da se poslužite naše banke pri svojih denarnih pošiljatvah, katere naslovite na slovensko banko

ZAKRAJŠEK & ČEŠARK

70 — 9th Ave., Med 15. in 16. cesto. New York, N. Y.

Dostavek: Tudi v slučaju, da ste namenjeni potovati v stari kraj za Božič, je v vašem interesu, da se obrnete na nas!

SVOJI K SVOJIM!

Podpisani toplo priporočam rojakom Slovencem in bratom Hrvatom v Pueblo, Colo. svojo trgovino z obleko za moške in otroke; v zalogi imam tudi veliko izbero čevljev za ženske, sprejmem tudi naročila za nove moške obleke po meri.

JOHN GERM,
Slovenski trgovec.
817 East C. St. Pueblo, Colo.

IMAM V ZALOGI ŽE NAD 12 LET

PRAVE LUBASOVE HARMONIKE

tri in štiri-vrstne, dva, tri in štirikrat, nemško in kranjsko uglašene kakor tudi kromatične in pa kovčeke. Harmonike so najboljšega dela in zagotljive s zaporo za zapreti.

Imam v zalogi tudi že rabljene harmonike vsakovrstnih izdelkov po nizkih cenah.

ALOJS SKULJ,
323 Epsilon Pl., Brooklyn, N. Y.

ZAHVALE.

Mr. Alois Skulj,
Brooklyn, N. Y.
Cenjeni:-

Poslano harmoniko sem v redu prejel ter sem s harmoniko zelo zadovoljen.

Charles Perslè,
Union Grove, Ala.

Cenjeni:-

Prejel sem poslano harmoniko in sem jako zadovoljen z njo, lepo poje, tako da sem je zelo vesel.

Joseph Sladich,
Joliet, Ill.

NAZNANILO

Cenjenim rojakom vljudno naznanjam, da sem z dnem 1. decembra preselil svojo notarsko pisarno na 4905 Butler St., Pittsburgh, Pa., kjer bom sprejemal v izvršilo vsakovrstne notarske posle bodisi za Ameriko ali stari kraj. Torej pridite ali pišite v bodoče na:

ANTON ZBASNIK,
javni notar,
4905 Butler St. Pittsburgh, Pa.

Če si boste za Božič omislili nove čevlje, zglasite se v naši trgovini; postregli vas bomo v popolno zadovoljnost.

J. MACEROL & SINOVI
6204 St. CLAIR AVE. CLEVELAND, O.
Zaeno voščimo vsem cenj. odjemalcem: **Vesele božične praznike in srečno Novo leto!**

A. GRDINA in SINOVI

PRVI IN NAJSTAREJŠI SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD V CLEVELANDU, O.

1053 E. 62nd ST.

Odprto dan in noč.
Telefon: Randolph 1881

Našim trgovcem

je dobro znana uljudna postrežba naše banke. Ugodnosti, ki jih prejemajo od nas potom svojega čekovnega računa so mnogovrstne. Tudi vi ste lahko istih deležni ako imate ULOŽEN DENAR NA ČEKOVNI RAČUN ter bi nas veselilo vam dati nadaljna pojasnila v ti zadevi. Mnoga naša društva plačujejo svoje izdatke s čeki, izdanimi na našo banko; istotako K. S. K. Jednota v svojo popolno zadovoljnost.

Kadar potujete, vzemite na pot naše potniške čeke, katere izmenjate lahko povsod kakor navadni papirnati denar. Vendar so bolj varni kot denar, ker je vsak ček registrovan z Vašim podpisom, ako bi ga v slučaju izgubili.

Naš kapital in rezervni sklad v vsoti več kot $740,000, je znak varnosti za vaš denar.

JOLIET NATIONAL BANK
CHICAGO IN CLINTON STS. :: JOLIET, ILL.
Wm. Redmond, preds. Chas. G. Pearce, kasir.
Joseph Dunda, pomoč. kasir.

Najnovejše slovenske božične plošče!

Prejeli smo najnovejše **COLUMBIA BOŽIČNE PLOŠČE,** za katere sta pela dobro poznani Mr. Rudolph Perdan, glavni predsednik Jugoslovanske Katoliške Jednote, tenor, in njegova hčerka, Miss Jeanette Perdan, krasni soprano. Sledeče plošče so izgotovljene

25008-F "Sveta noč" "Sveta nebesa"	25010-F "Raduj se" "Sveti večer"
25009-F "Angelsko petje" "Zvezdice	25007-F "Pri oknu . . ." "Slabo sveča..."

Vseh šest pesmi je spremljanih s finim Columbia orkestrom in praznično zvonenjem.

Pomnite, da teh plošč nikjer drugje ne morete dobiti ali kupiti, ker so špecijelno narejene samo za našo tvrdko. Dobe se v obeh Černetovih trgovinah.

CENA PLOŠČI SAMO 75c.

Posebno pa opozarjamo pred prazniki na našo veliko zalogo Columbia, Sonora, Royal in Edison gramofonov, kakor tudi skupaj z radio. Posebno velika zaloga slovenskih in drugih plošč z znamko Columbia, Vocalion, Edison, Genett, Odeon in Okeh.

Najfinejši Krell Pianos in Player Pianos nudimo po jako ugodnih cenah. Slovenske, hrvatske in druge role za Player Pianos, zlasti pa nove role: Venček narodnih pesmi z besedami št. 1-2-3, vsaka po $1.00.

Pišite po cenik, katerega vam pošljemo zastonj. – Naša trgovina ima sedaj v resnici pomembna in krasna božična ter Novoletna darila, katera si lahko izberete v obeh naših zlatarskih trgovinah. Zlasti priporočamo: Vsakovrstne ure, žepne, stenske in zapestne, po jako znižanih cenah.

Diamantne prstane, igle, lavalirje, vsakovrstna zlatnina in srebrnina.

Prodajamo na lahko tedenska in mesečna odplačila.

Predno drugod kaj kupite, oglasite se pri nas, kjer boste dobili po istih cenah, na lahka odplačila, kakor za gotov denar. Vsako blago, kupljeno pri nas, je garantirano.

FRANK CERNE

6033 St. Clair Avenue

Podružnica: St. Clair Ave. in E. 79th St. nasproti Cleveland Trust Banke. CLEVELAND, OHIO.

Večno hrepenenje.

Nemško spisal F. Klug.
Poslovenil F. O. T.

"Toda dobra moja sestra, midva se bova že udomačila. Če bi zdaj oče še živel, Marija, potem bi se preselil k nama in bi se lahko odpočil od svojega šolstva, kakor je proti koncu svojega življenja vedno poudarjal. In če bi še mati bila tukaj, potem bi celi dan lahko imela svoj ljubi gozd okrog sebe in zopet bi mislila, da biva kot otrok pri svojem starem očetu v gozdarski hiši . . . ah, Marija, če pokoplješ najljubše, kar imaš je na videz najhujše, vendar pa ne smeš nikdar zgubiti večnega hrepenenja po tem. In tako je prav, sestra! Povedati ti le še hočem, kako me večkrat navdaja domotožje po naši krasni domovini, na katero zre tu v Davos vse z občudovanjem. Takc se že veselim, da bi jo skoro videl! Peščica Angležev in Francozov, ki so tu, sprejema novice o naših zmagah s prikritim molčanjem. Pri neki ruski dijakinji — črni nihilistki — tekmuje mrzlica njenih besnih izpadov z mrzlico njenega bolnega telesa. Vendar pa je čudno, ali pa morebiti samo ob sebi razumljivo, tukaj nihče ne sovraži svojih nasprotnikov. Skupno prenašana bol zbližuje ljudi.. iz boli, katero jim je prinesla vojska, se bodo naučili drug drugega razumevati . . . in ako je naju dva nekaj napravilo za resnična brata in sestro, je to bilo končno tudi samo trpljenje. Naj nama prinese bodočnost karkoli si bodi, prenašala bova vse skupno, draga sestra! S to željo v srcu te pozdravljam! Da se skoro in srečno snideva!

"Tvoj zvesti brat,
"Ernest."

Zelenobrasli klopi, na kateri je sedela Marija Svetec, so se bližali koraki. Marija spozna drsajoči se korak stare prednice; hiti ji po še vlažnejši peščeni poti nasproti in ji poda pismo, da bi ga brala, pogovoru pa se izogne, kajti v oči so ji ponovno stopile solze. Prednica bere. Ker je že videla dosti življenskega gorja, je pač dobro čutila prikrite dolžnost, ki je tičala v pismu Ernesta Svetca in zato tudi umevala bol njegove sestre.

"Ne jokajte, Marija!" reče. "V žrtvah postanemo veliki, in Bog vse tako obrača, kakor je najbolje za nas." Da spelje deklico na drugo pot, dostavi: "Gospod Požar vas je iskal. Doktor Nelting vas prosi, kakor mi je rekel mimogrede, da razvedrite gospoda poročnika. Ako se nam to posreči, je pripomnil, bo bolnikovo zdravljenje hitro napredovalo . . . in jaz nevem, kako dolgo bomo še tukaj imeli 'solnce'."

Prednica vrne Mariji pismo, deklica ga skupaj zvije kakor kakšno prav važno listino, da bi ga potem skrbno skrila. Ob besedi "solnce," ki je zadonela kot lahek opomin k zbranosti, se Marija Svetec nasmehne in odide s prednico vred proti bolnišnici. Toda danes ji ni bilo težko, držati s starko enakega koraka.

* * *

Bogdan je sprejel obe obiskovalki s tistim veseljem, s katerim pozdravi bolnik, ki se dolgočasi, vsako izpremembo svojega enakomernega položaja.

"Sestra Marija vam bo pripovedovala pravljice, gospod poročnik, tako želi dr. Nelting," je začela prednica.

"Pravljice? Saj vendar nisem otrok!" se nekoliko razburi Bogdan. Vendar pa ima še na pol otroški obraz in ravno ta navidezna nevolja pokaže v tem hipu njegovo na pol otroško priprostost, ki je šinila preko njegovega obraza kakor kak lesk — kakor svetel lesk, ki je iz davno minulih časov še enkrat posvetil in zašel v to bolniško sobo.

"Ne pripovedujte mi pravljic, sestra Marija; povejte mi raji kako resnično zgodbo!" prosi Bogdan.

Na nebu je zažarel prvi večerni svit. Zunaj na drevesu pod oknom je žgolel deževnik, njegovi glasovi so zveneli, kakor če bi zdaj narava hotela igrati uverturo, v kateri bi imel a ptič ulogo piskača, ki ravno preizkuša svoje godalo. Predica na lahko odpre eno stran okna, v sobo se pretaka vonj, zakršnjega izvablja solnce litom in cvetom proti večeru deževnega dneva. Potem sede prednica v kotu sobe na slamnat stol in zraven nje se vsede Marija Svetec. Svoje majhne in sveže dekliške roke sklene z prevelimi, skoro kakor vosek bedimi rokami starke, ki so oklenale rožni venec. Nato vpraša: "Ali naj vam kaj o svoji materi povem, gospod poročnik?"

"Prosim, sestra Marija, toda tudi sebe morate vplesti v to zgodbo!"

In Marija začne:

"Moja mati je bila gozdarjeva hči. Njene otroške sanje je preveval gozd, kakor je imela navado reči. Vse pravljice, ki jih je pripovedovala mojemu bratu Ernestu in meni, so bile pravljice iz gozda. Mati je na tihem pesnikovala. Poudarjala je vedno, da se je naučila tega od šumečih jelk, pevajočih ptičkov in žuborečih potokov. Vso svojo mladost je mati preživela v gozdu. Kako višje šole ni obiskovala, brala pa je mnogo, in z nekim njej prirejenim naravnim okusom, ki je vedno zadel pravo v izbiri knjig, katere je prinašala iz izposojevalne knjižnice bližnjega mesta domov v svoj ljubi tihi dom v gozdu. Ko je bila mati še mlado dekle, je prišel v sosedno vas mlad učitelj, ki je iskal v svoji samoti družbe pri njenem očetu. Prinašal ji je knjige in slednjič ji je prinesel svoje srce, in tako je postal njen mož in najin oče. Njemu na ljubo je zapustila gozd, na katerem je visela vsa njena duša in šla s svojim možem v pomanjkanja polno življenje. Očetovi dohodki so bili skromni. Ko sva bila z bratom Ernestom še majhna otroka, tedaj niso mogli stariši nič prišteditи — in pozneje so se morali mučiti, da so mogli poslati Ernesta in mene na višje šole. Toda v duši najine matere je tičalo nekaj, kar je bilo očetu tuje in nerazumljivo. Oče je storil vse, da bi poskrbel za svoja otroka, razumel pa ni, zakaj je presedela mati po cele ure kakor v sanjah ob oknu in prisluškovala, kakor da jo kličejo glasovi daljnje preteklosti. Midva z bratom sva to bolje razumela, ker nama je mati toliko pripovedovala o svoji mladostni sreči. In tako sva se matere vedno bolj oklepala, očetu pa vedno bolj odtujevala. Ta je prihajal često truden in slabe volje iz šole ali pa od kmetskih sej. Tedaj je vzel mnogokrat Ernesta v naročje in ga poljubkujoče, na pol slovesno resno spodbujal, da naj le stremi prav visoko; v ozkih in majhnih razmerah se mora človek zadušiti. Mati ni kazala veliko veselja ob takih očetovih spodbudah. Če je oče tupatam obiskal svoje tovariše, nama je mati ob ognjišču pela svoje pesmi ,pobožne in svete pesmi, otroške pesmi in pesmi, ki so bile tako temne in globoke kakor jezero v gozdu. Eno izmed tistih pesmi je posebno rada pela; glasila se je:

"'Nekoč . . . vse pravljice začno
tako se. In nato? — Nato
pa često konec tak sledi,
da zvabi solze ti v oči!'

"Kolikokrat sva pela z materjo njeno najljubšo pesmico . . .!"

Vrata se odpro z močnim zamahom, Mirko Požar je vstopil. Bogdan pove prišlecu, da je ravnokar pripovedovala sestra Marija o svoji materi in njeni mladosti — in njegov glas je zvenel skoro nekam pobožno, ko je to govoril. Nato pravi:

"Ah, sestra Marija, gospod bolniški kaplan bo gotovo oprostil, ako v sredi zgodbe nadaljujemo. Pa povejte njemu in nam še enkrat najljubšo pesem vaše matere."

In Marija Svetec ponovi:

"Nekoč . . . vse pravljice začno
tako se. In nato? — Nato
pa često konec tak sledi,
da zvabi solze ti v oči!"

"Pripovedovala sem," nadaljuje Marija, "kako je oče često spodbujal mojega brata Ernesta, da naj vedno više stremi. Toda to stremljenje je postalo mojemu bratu od začetka sem grenko. Kot otroka sva bila enkrat pri starem očetu v gozdarski hiši na obisku. V gozdu je bilo jezero, v čigar globočini in na obrežju se je odigralo nešteto pravljic, ki nama jih je pripovedovala mati. To jezero sva hotela videti za vsako ceno, čeravno nama je bilo strogo prepovedano, iti tja. Ernest je imel takrat 12 let in jaz šest. Neko jesensko popoldne, ko sva stikala po pestrobojnem gozdu in si pripovedovala materine pravljice o jezerih, sva naenkrat obstala pred temno vodo. Ne daleč od brega je plaval pljučnik. Ah, to je torej bila tista pravljična roža, katero sva kot otroka tako dobro poznala . . . Kdor je to videl, je to videl, je bil otrok sreče, kakršni žive le vsakih tisoč let; kdor jo je utrgal, je postal kralj v pravljičnem kraljestvu. Jaz se nisem zmenila za svarilne klice svojega brata, držala sem se trdno za grm, ki je stal na bregu, in se sklonila, da sežem po roži . . . Tedaj pa se je grm s korenino vred izdrl in jaz sem pala v vodo. Ernest me je rešil, toda greh, ki sva ga zagrešila, sva hotela staremu očetu prikriti, zato sva se vsa premočena splazila v najino sobo. Toda Ernest je bil nežnejši kot jaz, že naslednjo noč ga je popala huda mrzlica. Z razbeljeno glavo je sredi tiste noči nenadoma stal pred mojo otroško posteljo v svoji beli noční obleki in vpil: 'Marija, roža je utonila, ker je nisva rešila!' Kar je tedaj dečko govoril, je bilo vse zmedeno in zamotano. Vzbudila sem starega očeta in mu vse priznala. Takoj so poklicali zdravnika. Ta je Ernestu rešil življenje; toda od takrat je ostal moj brat bolehav. In vi, gospod poročnik, pač veste, zakaj je zdaj v zdravilišču Davos.

"Pripovedovati hočem dalje o materi. Umrla je za pljučno bolezen, ki je bila v njeni družini dedna. Nekoliko pred njeno smrtjo smo še enkrat skupno zapeli njeno najljubšo pesem. Ona jo je pela že z brezbarvnim glasom . . .

"Samota, ki nas je potem obdajala, naju je z bratom še ožje strnila. Jaz sem si vedno mislila in govorila; brez mene bi Ernest ne bil postal bolehen in nazadnje bolan, in po meni mora kdaj ozdraveti. Postala sem mu kot varihinja in postrežnica neizogibno potrebna in on mi je odprl globino svoje duše. Očetu pa sva bila skoro tuja.

"Vendar niso ostale očetove pobude v bratovi duši brez sadu. Hočem reči, pognale so korenine, iz katerih pa ni moglo vzrasti zaradi njegovega slabega zdravja krepko, rodovitno deblo. Oče je umrl, ko je ravno imel Ernest oditi na vseučilišče in sem jaz bila na učilišču. Zadnji očetov opomin je bil: 'Ernest, vedno višje — in skrbita dobro drug za drugega!' Potem je še rekel: 'Mater hočem v vajinem imenu pozdraviti . . . morebiti bom smel zdaj tudi jaz ž njo peti, tu na zemlji mi je življenje dopuščalo tako malo časa in veselja za to.'

"Ob očetovem grobu sva namah razumela njegovo globoko, skoro zoprno resnobo in neko tiho grenkobo, ki ga ni nikdar zapustila . . . in zdaj bodo zlomljene tudi peroti mojega brata."

Marija Svetec je izvila svoje roke z neko tajno silo utrujenim rokam prednice, ki jih je hotela trdo stisniti, in je vstala.

Pred železno bolniško posteljo postoji za trenotek in reče: "Sedaj veste vi, gospod poročnik, tudi zakaj sem smela reči, da sem jaz pretakala prav tako grenke solze kakor vi." Njen glas se je nalahko tresel, ko je to govorila. Tedaj pa se zbere, obdana od vseh svetlobnih valov večernega zlata, čigar gosti prameni so zdaj valovili preko preproste bolniške sobe, in dostavi: "Glejte, kako sveti luč po otožnem jutru — slednjič mora vendarle solnce zmagati!"

Nato odhaja. Tudi prednica odide ž njo vred.

Dalje prihodnjič

Kupujte pri trgovcih in podjetjih, ki oglašajo v tem listu! Svoji k svojim!

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Tužnim srcem naznanjamo, da je umrl po dvemesečni mučni bolezni naš soprog, oziroma oče

Anton Tršar.

Pokojni je bil doma iz Vrhnike in je bil ob času smrti star 42 let. Tukaj zapušča mene, žalujočo soprogo in šest nepreskrbljenih otrok, eno sestro, omoženo Možina in eno sestro v starem kraju. Spadal je k društvu Marija Pomagaj, št. 79 K. S. K. Jednote, ki mu je priredilo lep pogreb in ga spremilo na tukajšnje katoliško pokopališče, zakar izrekam označenemu društvu najsrčnejšo zahvalo.

Zahvaliti se moram tudi sestri pokojnega, Mrs. J. Možina, mojemu bratu Fr. Znidaršiču in njegovi družini, mojemu svaku, Martinu Govekar in družinam, ki so mu kupili vence in mi v težkih urah stali na strani. Zahvalim se tudi Mr. J. Leskovcu, J. Hodniku, J. Reppu st., J. Reppu ml., J. Gromu in vsem članom društva, ki so ga obiskali v bolezni in čuli ob mrtvaškem odru. Torej srčna hvala vsem še enkrat! Ti, nepozabni mi soprog pa počivaj v miru in na svidenje nad zvezdami!

Žalujoči ostali:
Mary Tršar, žena,
Antonija, Anton, Jennie, Frank, Elizabeth in Anna, otroci.
Waukegan, Ill., 12. dec., 1924.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Nad vse potrtega srca naznanjam žalostno vest, da mi je dne 3. decembra kruta smrt odvzela ljubljeno ženo in mater sedmih nedorastlih otrok,

Frančiško Stritof,

ki je umrla na porodu, stara 36 let. Rojena je bila v vasi Podgorice, blizu Dobrepolja v Sloveniji; spadala je k društvu sv. Jožefa, št. 2, K. S. K. Jednote. Tukaj zapušča mene, sedem otrok in tri sestre, v starem kraju pa očeta, enega brata in eno sestro.

Iskreno se zahvaljujem vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, ki so me tolažili v teh bridkih urah in ki so se vdeležili sprevoda. Pokojnico priporočam v molitev in blag spomin.

Žalujoči ostali:
Jakob Stritof, soprog,
John, Anton, Josip, Edvard, Mihael, Frančiška, Tomaž, otroci.
Joliet, Ill., 12. dec., 1924.

Bolečine

bodisi revmatične, nevralgične ali krči hitro olajšate, če rabite

SEVERA'S GOTHARDOL.

Izvrstno lokalno sredstvo za hrbtno hromost, okorelost in otrplost mišic. Imejte ga vedno pri rokah.

Cena 50 ali 60 centov.

Zahtevajte pri svojem lekarju.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

IZDAL SEM NOVI CENIK
Domačih Zdravil

katere priporoča Msgr. Kneipp v knjigi "Domači zdravnik".
Pišite takoj po brezplačni cenik, da ga imate v slučaju potrebe pri rokah.
V ceniku so še razne druge koristne stvari.

MATH PEZDIR,
Box 772, City Hall Sta.
New York, N. Y.

HARMONIKE

Predno se odločite kupiti harmoniko, pišite po cenik največji slovenski trgovini in izdelovalnici harmonik v Združenih državah in gotovo boste zadovoljni kakor so bili že vsi drugi, kateri so že naročili.
Importirane nemške harmonike na eno, dve ali tri vrste, pripravne za mlade fante, od $4.00 do $45.00.

PIANE GRAMOFONE

kakor tudi popolna zaloga slovenskih rol in plošč.
Pri meni boste dobili vsak muzikalični inštrument, mali ali veliki, za nizko ceno.
Blago razpošiljam po celi Ameriki.
Se uljudno priporočam rojakom.

ANTON MERVAR
Music Store,
6921 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO.

NAJVEČJA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA

V Zjedinjenih državah je vedno pripravljena postreči društvom vseh Jednot, trgovcem in posameznikom za vse vrste tiskovine.

NAJNIŽJE CENE
TOČNO POSTREŽBO
LIČEN IZDELEK

dobite vselej v naši tiskarni. Mi tiskamo "Glasilo K. S. K. Jednote" in mnogo drugih časopisov v raznih jezikih. 28 letna skušnja tiskarstva je naša učiteljica.

AMERIŠKA DOMOVINA

V svojem lastnem poslopju

6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

JOSIP KLEPEC
Insurance—Real Estate—Phone 5788
197 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Zavaruje hiše, pohištva in avtomobile.
Prodaje hiše in lote. Javni notar.

Božična denarna nakazila,

katera se skoz nas odpošljejo do polovice decembra, bodo še pred prazniki izplačana. Stroški brzojavnega pisma samo $1.00.

Naročite še danes denarno darilo, katero ste se namenili poslati Vašim v domovini.

FRANK SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT ST. NEW YORK, N. Y.

VESELE, ZADOVOLJNE IN BLAGOSLOVLJENE BOŽIČNE PRAZNIKE
ter
SREČNO NOVO LETO
vam vošči
prva in največja slovenska trgovina
z oblekami za moške in dečke.

JOHN GORNIK
6217 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

Pozor krajevna društva K. S. K. Jednote!

Mesec december, doba glavnih letnih sej je tukaj. Na teh sejah boste gotovo kaj ukrepali o izboljšanju finančnega stanja društva in njegovem napredku. Velike važnosti pri tem je vprašanje, **kje in kako imate društveni denar naložen?** Na veliko obrestno mero ter varno, ali ne?

Mi vam svetujemo, da za denar, kar ga imate na razpolago, kupite pri nas take vrednostne papirje ali bonde, bodisi že **mestne, okrajne ali šolske,** ki vam donašajo vsaj **6 odstotkov obresti ali še več.** Bonde lahko vsak dan prodate, ali zamenjate v denar.

K. S. K. Jednota je skoro vse bonde, katere lastuje pri nas kupila in jih še vedno kupuje, ker jo vedno solidno postrežemo. Sledite K. S. K. Jednoti tudi Vi!

Za pojasnila pišite nam v slovenskem jeziku.

A. C. ALLYN & CO.
71 W. MONROE ST., CHICAGO, ILL.

FIRST NATIONAL BANK
Established 1857

BOŽIČNE ČESTITKE.

Zopet bližajoči se božični prazniki nas navdajajo s prijetno zavestjo, da se hvaležno spominjamo številnih naklonjencev napram našemu denarnemu zavodu.

V imenu cele naše organizacije — naših delničarjev, ravnateljev, uradnikov in uslužbencev — želimo tem potom vsem našim cenj. odjemalcem ter prijateljem

vesele božične praznike
in
uspešno Novo leto!

Premoženje te banke znaša $12.000.000.00

THE OLDEST and LARGEST BANK in JOLIET

Ustanavljajte nova krajevna društva!